

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Problematika odběru pupečníkové krve

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

PORODNÍ ASISTENCE

Autor: Barbora Vaňková

Vedoucí práce: Mgr. Romana Belešová

České Budějovice 2020

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci s názvem „*Problematika odběru pupečníkové krve*“ jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdánému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 11. 8. 2020

.....

Barbora Vaňková

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat paní Mgr. Romaně Belešové za odborné vedení mé bakalářské práce, pevné nervy, trpělivost, její čas a cenné rady. Děkuji také těhotným ženám a porodním asistentkám za ochotu a jejich drahocenný čas, který mi poskytly při realizování rozhovorů.

Problematika odběru pupečníkové krve

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá problematikou odběru pupečníkové krve. Vzhledem k zaměření práce je v teoretické části popsán porod a všechny doby porodní, postup odběru pupečníkové krve po spontánním porodu i po porodu per sectio caesarea i možné kontraindikace odběru pupečníkové krve. V práci je také popsaná role porodní asistentky jako edukátorky ženy o možnosti odběru pupečníkové krve a role porodní asistentky při porodu včetně odběru pupečníkové krve. V neposlední řadě je v teoretické části zmíněna důležitost bank pupečníkové krve, legislativa týkající se odběru pupečníkové krve a transplantace kmenových buněk.

Celkem byly stanoveny tři cíle. Prvním cílem bylo zjistit, zda mají porodní asistentky znalosti o odběru pupečníkové krve. Druhý cíl měl odhalit, jestli jsou těhotné ženy informovány o odběru pupečníkové krve, a třetí cíl měl ukázat, zda mají těhotné ženy zájem o odběr pupečníkové krve. Na podkladě stanovených cílů byly zadané i výzkumné otázky. První výzkumná otázka zjišťovala, jaké znalosti mají porodní asistentky o odběru pupečníkové krve, druhá otázka se zabývala znalostmi těhotných žen o odběru pupečníkové krve a poslední otázka zkoumala postoj těhotných žen k odběru pupečníkové krve.

Ve výzkumném šetření byly stanoveny dva výzkumné soubory. Prvním souborem bylo šest porodních asistentek, označené PA1 až PA6, které pracovaly na porodním sále minimálně jeden rok. Druhým výzkumným souborem bylo šest těhotných žen, označené T1 až T6, které pravidelně navštěvovaly prenatální poradnu. Výzkum probíhal pomocí webových programů Skype nebo Teams v květnu roku 2020. K provedení výzkumné části byla zvolena kvalitativní metoda, která byla realizována pomocí individuálních polostrukturovaných rozhovorů. Informantky před zahájením rozhovorů poskytly ústní souhlas se zpracováním dat. Data byla následně analyzována a na základě výsledků byly vytvořeny hlavní kategorie a podkategorie. Po vyhodnocení dat s porodními asistentkami byly stanoveny 2 kategorie a 8 podkategorií. Po vyhodnocení dat s těhotnými ženami byla určena jedna kategorie a k ní 3 podkategorie.

První výzkumná otázka zkoumala, jaké znalosti mají porodní asistentky o odběru pupečníkové krve. Výzkumné šetření ukázalo, že porodní asistentky PA2 až PA6 mají dostatečné informace o postupu odběru pupečníkové krve. Porodní asistentka PA1 uvedla, že odběr nikdy neviděla a ani neví, jak se takový odběr může provádět. Porodní asistentka PA5 zase uvedla, že se na stanici, kde pracuje, dříve provádělo až 15 odběrů za měsíc. Byla tudíž nejinformovanější ze všech dotazovaných porodních asistentek.

Druhá výzkumná otázka se zabývala tím, jaké znalosti mají těhotné ženy o odběru pupečníkové krve. Výzkum ukázal, že všechny těhotné ženy ví, co je to pupečníková krev, ale většina (T1, T2, T3 a T5) neví, jak se pupečníková krev odebírá a jak se nadále využívá.

Třetí výzkumnou otázkou bylo, jaký postoj mají těhotné ženy k odběru pupečníkové krve. Výzkumným šetřením tak bylo zjištěno, že z důvodu nedostatku informací, vysoké finanční nákladnosti odběru a uchování pupečníkové krve, nemají ženy zájem o komerční odběr pupečníkové krve. Důvodem, proč ženy nemají zájem o dárcovský odběr, byl ten, že musí ženy zvolit porodnici, která tento typ odběru umožňuje, a to jsou porodnice ve Slaném, v České Lípě a v Thomayerově nemocnici v Praze. Těhotné ženy uvádí, že jsou tyto porodnice ve velké vzdálenosti od jejich rodiny a místa bydliště, proto si pro porod tyto porodnice nevybírají. Pouze těhotná žena T2 uvedla, že si během těhotenství nasbírá informace a bude o odběru pupečníkové krve pro vlastní účely uvažovat.

Klíčová slova

Pupečníková krev; porod; porodní asistentka; těhotná žena; žena při porodu; žena po porodu

Problematics of cord blood collection

Abstract

This bachelor's thesis deals with the issue of umbilical cord blood collection. Due to the focus of the work, the theoretical part describes childbirth and all periods of childbirth, the procedure of collecting umbilical cord blood after a spontaneous delivery and after delivery per sectio caesarea and possible contraindications of umbilical cord blood collection. My thesis also describes the role of a midwife as a women's educator about the possibility of collecting umbilical cord blood and the role of a midwife during childbirth, including the collection of umbilical cord blood. Last but not least, the theoretical part mentions the importance of umbilical cord blood banks, legislation concerning umbilical cord blood collection and stem cell transplantation.

In total, three goals were set. The first goal was to find out if midwives have knowledge about the collection of umbilical cord blood. The second goal was set to reveal whether pregnant women have enough information about umbilical cord blood collection, and the third goal was to see whether pregnant women are interested in umbilical cord blood collection. Based on the goals set, research questions were assigned to each goal. The first research question asked about the knowledge of midwives about the collection of umbilical cord blood, the second question dealt with the pregnant women's knowledge of umbilical cord blood collection and the last question examined the attitude of pregnant women to the collection of umbilical cord blood.

Two research files were identified in the research survey. The first group consisted of six midwives, labeled PA1 to PA6, who worked in the delivery room for at least one year. In the second research group there were six pregnant women, marked T1 to T6, who regularly attended an antenatal clinic. The research was conducted using web programs Skype or Teams in May 2020. A qualitative method was chosen to carry out the research part, which was implemented using individual semi-structured interviews. Before the interviews began, the informants gave oral consent to data processing. The data was later analyzed and main categories and subcategories were created based on the results. After evaluating data with the midwives, 2 categories and 8 subcategories were determined. After evaluating data with pregnant women, one category and 3 subcategories were determined.

The first research question examined the knowledge of midwives about the collection of umbilical cord blood. Research has shown that midwives PA2 to PA6 have sufficient information on the procedure for collecting umbilical cord blood. Midwife PA1 stated that she had never seen the collection and did not know how such a collection would be performed. On the other hand, midwife PA5 stated that earlier, up to 15 samples per month were performed at her workplace. Therefore, she was the most informed of all the midwives interviewed.

The second research question examined the pregnant woman's knowledge about the collection of umbilical cord blood. Research has shown that all pregnant women knew what umbilical cord blood is, but most (T1, T2, T3 and T5) do not know how it is collected and used.

The third research question was aimed at the attitude of pregnant women towards the collection of umbilical cord blood. The research found that due to the lack of information, high financial cost and storage of umbilical cord blood, women are not interested in commercial collection of umbilical cord blood. The reason why women are not interested in umbilical cord blood donation was that women would have to choose to give birth at a hospital that allows this type of collection, namely maternity hospitals in Slaný, Česká Lípa and Thomayer Hospital in Prague. Pregnant women state that these hospitals are very distant from their family and place of residence, and that is their reason why not choose these hospitals for childbirth. Only pregnant woman T2 stated that she would collect more information during her pregnancy and would consider collecting umbilical cord blood for her own purposes.

Keywords

Umbilical cord blood; Childbirth; Midwife; Pregnant woman; Woman during childbirth; Woman after childbirth

Obsah

Úvod.....	10
1 Současný stav.....	11
1.1 Základní pojmy	11
1.2 Odběr pupečníkové krve	13
1.2.1 Odběr pupečníkové krve po fyziologickém porodu	15
1.2.2 Odběr pupečníkové krve po porodu per sectio caesarea	18
1.2.3 Kontraindikace odběru pupečníkové krve	18
1.2.4 Legislativa odběru pupečníkové krve.....	19
1.3 Banky pupečníkové krve.....	20
1.3.1 Veřejné banky pupečníkové krve	20
1.3.2 Privátní banky pupečníkové krve	22
1.3.3 Hybridní banky pupečníkové krve	23
1.3.4 Uchovávání a skladování pupečníkové krve	23
1.4. Edukace porodní asistentkou.....	24
1.5 Využití pupečníkové krve	25
1.5.1 Transplantace kmenových buněk	25
2 Cíle práce a výzkumné otázky	27
2.1 Cíle práce	27
2.2 Výzkumné otázky.....	27
2.3 Operacionalizace pojmu.....	27
3 Metodika	29

3.1 Metodika a technika výzkumu	29
3.2 Charakteristika výzkumného souboru.....	29
4 Výsledky výzkumu	31
4.1 Identifikační údaje informantek	31
4.2 Zpracování rozhovorů s porodními asistentkami	35
4.3 Zpracování rozhovorů s těhotnými ženami.....	43
5 Diskuze	46
6 Závěr	51
7 Seznam použité literatury	53
8 Seznam příloh	57
9 Seznam zkratek	58
10 Seznam cizích slov.....	59

Úvod

Téma jsem si zvolila především pro to, že jsem sama měla málo informací o problematice odběru pupečníkové krve. Pupečníková krev je krev dítěte, která se nachází v pupečníku a placentě. Tato krev obsahuje kmenové buňky, které jsou využívány k transplantacím. Odběr pupečníkové krve se provádí při porodu po přestřízení pupečníku a pro matku i pro dítě je oproti odběru kmenových buněk z kostní dřeně tato metoda zcela bezbolestná. Odebraná krev se skladuje na porodním sále v lednici k tomu přímo určené a transport do banky pupečníkové krve zajistí kontaktovaná osoba. V bance pupečníkové krve se krev dále zpracovává a kmenové buňky se skladují v kryokapslích, které jsou uchovávány v párách tekutého dusíku po dobu několika let.

Existují dva typy odběru pupečníkové krve. Prvním typem je dárcovský odběr, který je zcela bezplatný, ale odebraná krev se zařadí do systému pod určitým kódem a při shodě s dárcem se použije pro transplantaci. Dalším typem je odběr pro vlastní využití. Ten zprostředkovávají soukromé firmy, které si odběr, uchování a skladování pupečníkové krve nechávají finančně hradit. Odebranou pupečníkovou krev banka zpracuje, kmenové buňky jsou skladovány a čekají na využití pro dotyčnou osobu, která krev darovala, nebo pro její rodinné příslušníky.

Role porodních asistentek v této problematice je velmi důležitá. Těhotné ženy totiž o odběru pupečníkové krve ne zcela vždy ví, a poroto je edukace o možnosti odběru pupečníkové krve jedním z důležitých aspektů prenatální péče.

Při psaní této bakalářské práce mě nejvíce zajímal názor na pupečníkovou krev jak porodních asistentek, tak i těhotných žen. Pupečníková krev je stále předmětem výzkumu a já doufám, že četnost odběrů v budoucnosti vzroste. Práce může být přínosná pro porodní asistentky a studentky porodní asistentce, ale i pro těhotné ženy, které si chtejí zvýšit povědomí o této problematice.

1 Současný stav

1.1 Základní pojmy

Mezi základní pojmy v souvislosti s odběrem pupečníkové krve patří placenta. Ta má houbovitou konzistenci, kruhovitý tvar (průměr cca 20 cm), tloušťku asi 3 centimetry a průměrná hmotnost donošené placenty je 500 gramů (Hájek, et al., 2014). Díky placentě se z krve těhotné ženy získává výživa a kyslík pro plod (Hájek, et al., 2014). Placenta má 2 strany: pars fetalis placentae (plodovou plochu placenty) a pars materna placentae (mateřskou plochu placenty) (Hájek, et al., 2014). Strana k plodu má hladký povrch a je pokryta modrošedou blánou – amniem (Hájek, et al., 2014). Pod amniem je vidět kresba pupečníkových cév, ty dále pronikají chorionovou deskou a tvoří jednotlivé kotyledony (Hájek, et al., 2014). Amnion přechází na povrchu placenty v pupečníkový obal (Hájek, et al., 2014). Mateřská strana placenty není hladká a má rudošedou barvu (Hájek, et al., 2014). Povrch tvoří 1 mm tenká vrstva zvaná decidua basalis (Hájek, et al., 2014). Na povrchu mateřské strany placenty se nachází 15–20 kotyledonů (Hájek, et al., 2014). Placenta plní 3 hlavní funkce, a to funkci ochrannou, výživnou a sekreční (Gregora, 2013). Placenta chrání plod před chemickými látkami, infekcemi a léky (Gregora, 2013). Výživná funkce placenty má za úkol výměnu živin a plynů mezi ženou a plodem a sekreční funkce zajišťuje produkci hormonů (hCG, estrogen a progesteron), které mají podstatný vliv na těhotenství (Gregora, 2013).

Dalším základním pojmem je pupečník. Důležitou funkcí pupečníku (funikulus umbilicalis) je spojení plodu s placentou (Roztočil, et al., 2017). Pupečník je obalen amniem a uvnitř něho jsou dvě artérie umbilicalis a jedna vena umbilicalis (Roztočil, et al., 2017), které jsou uloženy ve Whartonově rosoli, jenž je tvořen z gelatinózní hmoty a hvězdicových buněk (Binder, 2012). Na pupečníku může dojít k nepravidelnému nahromadění Whartonova rosolu do jednoho místa a vznikne tak nepravý uzel (Gregora, 2017). Pupečník se většinou upíná ve střední části placenty a u plodu je napojen kožním pupkem na přední staně břicha (Roztočil, et al., 2017). Fyziologicky dlouhý pupečník měří 50-60 cm (Binder, 2012). Existují i odchylky v délce pupečníku, které nemůžeme zjistit ultrazvukovým vyšetřením, ale přijdeme na ně až po porodu plodu (Hájek, et al., 2014). Absolutně krátký pupečník měří méně

než 40 centimetrů a může se objevit např. při vcestném lůžku (Hájek, et al., 2014). Relativně krátký pupečník odpovídá fyziologické délce, někdy je i prodloužený (Hájek, et al., 2014). Bývá vícekrát obtočený kolem krčku nebo těla plodu, bývá příčinou podélných nebo šíkmých poloh plodu i předčasného odlučování placenty (Hájek, et al., 2014). Dlouhý pupečník bývá delší než 70 centimetrů a při odtoku plodové vody naléhá anebo vyhřezne (Hájek, et al., 2014). Mohou se na vytvořit tzv. pravé uzly, když plod proplave smyčkou a vytvoří uzel (Binder, 2012).

Dalším pojmem je pupečníková krev plodu, kterou získáme po porodu z cév pupečníku a z placenty (Gregora, 2017). Nejvíce pupečníkové krve se nachází v placentě (97 %), zbylá tři procenta jsou v pupečníku, proto správné pojmenování pro tuto krev je placentární krev (Weberová, 2015). Tuto krev si lze ponechat pro vlastní účely anebo ji darovat v rámci projektu Banky pupečníkové krve ČR (Gregora, 2017). Existuje proces, který přeměňuje pupečníkovou krev z odpadního materiálu na hodnotný zdroj kmenových buněk (Stewart, Kerridge, 2012). V pupečníkové krvi se nachází krvetvorné buňky, které slouží jako náhrada za poškozené buňky kostní dřeně (Weberová, 2015). Pupečníková krev se začíná využívat i v nových oblastech léčby pro pediatrické a dospělé pacienty s hematologickými onemocněními, imunologickými poruchami a specifickými genetickými onemocněními (Butler, 2011). Pupečníková krev je často používaným zdrojem kmenových buněk pro alogenní transplantaci, a to nejen pro leukémie a lymfomy, ale také pro syndromy selhání kostní dřeně, imunodeficiency a vrozené vady metabolismu (Matijević, et al., 2016).

Kmenové buňky se nacházejí ve většině orgánů a tkání v lidském těle (Ptáček, et al., 2014). Výhodou kmenových buněk je relativně neomezená schopnost se dělit (Ptáček, et al., 2014). Symetricky se dělí na dvě dceriné kmenové buňky, a tak tvoří zásobu buněk (Passarge, 2019). Po asymetrickém dělení vzniká jedna kmenová buňka a jedna progenitorová, ty se dále dělí, ale nejsou schopné sebeobnovy (Passarge, 2019). Naopak somatické buňky mají omezený počet dělení, to se pohybuje okolo 40 - 60 dělení, poté proces přestane (Ptáček, et al., 2014). Kmenové buňky dělíme na přirozeně se vyskytující a patologicky vzniklé (Ptáček, et al., 2014). Jediným typem přirozeně se vyskytujících kmenových buněk je embryonální kmenová buňka (Ptáček, et al., 2014). Tyto buňky jsou schopny vytvořit celý nový organismus (Ptáček, et al., 2014). Příkladem patologicky vzniklých kmenových buněk jsou buňky

nádorové a ty, které byly uměle přeprogramovány (Ptáček, et al., 2014). Kmenová buňka se může přeměnit na jakoukoli krevní buňku (červenou krvinku, bílou krvinku i krevní destičku) (Behinová, 2012).

1.2 Odběr pupečníkové krve

Odběr pupečníkové krve se provádí při fyziologickém porodu nebo během patologického porodu (Procházka, 2018). Fyziologický porod lze dělit na čtyři doby porodní.

První doba porodní začíná pravidelnými kontrakcemi dělohy a končí úplným zánikem branky (Procházka, 2018). Mluvíme o ní i jako o otevírací době porodní (Čermáková, 2017). Doba trvání u nullipary (žena, která rodí poprvé) bývá v průměru 8 – 10 hodin, u multipary (vícerodičky) 6–8 hodin (Procházka, 2018). První doba porodní má tři fáze, a to latentní, aktivní a přechodnou (Procházka, 2018). V latentní fázi dochází k dilataci hrdla děložního na 3 cm, kontrakce dělohy nabývají na síle a intenzitě, intervaly jsou á 5 minut (Procházka, 2018). V aktivní fázi je frekvence děložních kontrakcí okolo tří minut, přibližně kontrakce trvají 45 sekund (Procházka, 2018). Hrdlo se dilatuje na 4 - 7 centimetrů (Procházka, 2018). Přechodná fáze nastává při dilataci branky na 8 - 10 cm, kontrakce dělohy jsou v intervalu 2-3 minuty a mohou trvat i více než 90 sekund (Procházka, 2018). Porodní mechanismus v první době porodní má 2 etapy (Procházka, 2018). První etapou je iniciální flexe a vstup hlavičky do pánevního vchodu (vedoucí bod je malá fontanela), další etapou je progrese hlavičky do pánevní šíře a úziny (rodička reflexně zapojuje břišní lis) (Procházka, 2018). V 10-15 % začíná spontánní porod odtokem plodové vody (Hájek, et al., 2014). V první době porodní se při souhlasu ženy podává klyzma na vyprázdnění střev (Čermáková, 2017). Role porodní asistentky spočívá v edukaci ženy, vysvětluje a informuje o průběhu porodu, ukazuje úlevové polohy při bolesti a posiluje sebevědomí (Čermáková, 2017). Ozvy plodu kontroluje porodní asistentka přibližně každých dvacet minut a po dvou hodinách natáčí kontrolní monitor a vaginálně vyšetřuje (Čermáková, 2017). Porodní asistentka edukuje ženu o nefarmakologickém tišení bolesti (Hájek, et al., 2014). Nefarmakologické metody jsou hydroterapie, aromaterapie, muzikoterapie nebo polohování ženy (Slezáková, et al., 2017). Medikamentózně se tiší bolest analgetickými směsmi (intramuskulárně, intravenózně, inhalačně nebo epidurálně) po konzultaci s lékařem (Slezáková, et al., 2017).

Druhá doba porodní je stádiem vypuzení, trvá od zániku branky do narození plodu (Procházka, 2018). Žena může v této době zaujmout porodní polohu horizontální (leh na zádech, na boku) nebo vertikální (sed, klek, dřep nebo stoj) (Čermáková, 2017). Porodní asistentka v tuto porodní dobu zůstává na porodním boxe se ženou, po každé kontrakci poslouchá ozvy plodu a komunikuje se ženou (Čermáková, 2017). Porodní asistentka připravuje k porodu porodnický balíček, který připraví na sterilní stolek (Slezáková, et al., 2017). Balík z pravidla obsahuje sterilní jednorázové netkané textilie (Slezáková, et al., 2017). Na sterilní stolek připraví nástroje k porodu – k epiziotomii, k přerušení pupečníku, k přestřížení pupečníku a k ošetření poporodních poranění (Slezáková, et al., 2017). Porodní asistentka také připraví vhodnou dezinfekci, sterilní rukavice, identifikační náramek pro novorozence, pomůcky k odběru krve z pupečníku, dokumentaci a uterotonikum k aktivnímu vedení třetí doby porodní (Slezáková, et al., 2017). Porodní asistentka edukuje ženu o správné technice dýchání a tlačení (Čermáková, 2017). Doba trvání porodu u nullipary bývá okolo 50 minut, u multipary okolo 20 minut (Procházka, 2018). Délku porodu však ovlivňuje několik faktorů, a to síla a intenzita kontrakcí, stav ženy nebo porodní mechanismus (Procházka, 2018). Porodní mechanismus ve druhé době porodní má 3 etapy, které navazují na 2 etapy z první doby porodní (Procházka, 2018). Normální nebo abnormální vnitřní rotace, rotace hlavičky kolem spodního okraje stydké spony (šeď šípový je v přímém průměru) a zevní rotace, která je zapříčiněna mechanismem porodu ramének (Procházka, 2018). Nejdříve se porodí přední raménko, poté zadní a porod trupu plodu je bez dalšího mechanismu (Procházka, 2018). Po porodu hlavičky odtéká zadní plodová voda (Čermáková, 2017). Porodní asistentka chrání hráz při porodu hlavičky (popřípadě provádí epiziotomii) a po porodu plodu pokládá dítě na břicho ženy (Čermáková, 2017).

Třetí doba porodní začíná porodem plodu a v tuto chvíli se zahajuje odběr pupečníkové krve (viz kapitola odběr pupečníkové krve po fyziologickém porodu) (Procházka, 2018). Tato porodní doba končí odloučením a vypuzením placenty, je nejkratší, neboť trvá okolo 10-20 minut (Procházka, 2018). Třetí dobu porodní vede porodní asistentka aktivně, to znamená, že při porodu hlavičky ve druhé době porodní aplikuje intravenózně uterotonikum (dle zvyklosti oddělení a ordinace lékaře) (Čermáková, 2017). To je důležité proto, aby se děloha po porodu rychle kontrahovala a zastavilo se tak krvácení z cév (Procházka, 2018). Porodní asistentka po přestřížení pupečníku odebere krev z pupečníku (biochemie vždy, krevní skupina a Rh faktor při krevní skupině

matky 0 nebo Rh faktoru mínuš) (Čermáková, 2017). Po přestříhnutí pupečníku porodní asistentka uskřípne pupečník peánem a sleduje posun peánu díky gravitaci směrem k podložce (Procházka, 2018). Toto znamení se nazývá Ahlfeldovo odlučování placenty (Procházka, 2018). Schröderovo znamení spočívá v sestupu děložního fundu 2 prsty nad pupek (Procházka, 2018). Když porodní asistentka zatlačí ruku na stěnu dělohy směrem za symfýzu a pupečník se nevtahuje do pochvy, mluvíme o Küstnerovo znamení (Procházka, 2018). Existují 3 mechanismy odlučování placenty: dle Baudelocquea-Schultze, Duncana a Gessnera (Procházka, 2018). Mechanismus odlučování placenty dle Baudelocquea-Schultze vytváří retroplacentární hematom a placenta se odlučuje od centra k periferii (Procházka, 2018). Podle Duncana se rodí placenta po hraně mateřskou stranou a retroplacentární hematom vytéká volně z pochvy (Procházka, 2018). Podle Gessnerova mechanismu se placenta odlučuje od periferie tím, že klesne do pochvy, vytvoří se retroplacentární hematom a rodí se fetální stranou (Procházka, 2018). Po vypuzení placenty kontroluje porodní asistentka celistvost placenty, chválí ženu a gratuluje jí k narození dítěte (Čermáková, 2017). Porodní asistentka ženu omyje a přikryje dekou (Čermáková, 2017).

Čtvrtá doba porodní trvá 2 hodiny od porodu plodu (Procházka, 2018). V této době se kontroluje a ošetřuje porodní poranění (Procházka, 2018). Žena je monitorována každých 30 minut kvůli krvácení a hodnotě krevního tlaku (Čermáková, 2017). Porodní asistentka přikládá novorozence k prsu ženy (Čermáková, 2017). Porodní asistentka monitoruje fyziologické funkce, edukuje ženu o průběhu poporodní doby a následné péči na oddělení šestinedělí (Čermáková, 2017).

Pokud porod nepostupuje podle fyziologie, přistupuje se k operativnímu porodu. Tím se myslí porod per sectio caesarea, klešťový porod nebo porod vakuumextraktorem (Hájek, 2014).

1.2.1 Odběr pupečníkové krve po fyziologickém porodu

Před samotným odběrem pupečníkové krve by měla těhotná žena podepsat informované souhlasy ohledně odběru, skladování a uchovávání pupečníkové krve nebo tkáň pupečníku (viz příloha 1). Pupečníková krev se odebírá bezprostředně po přerušení pupečníku, protože krev v placentě se rychle sráží (Weberová, 2015). Odběr pupečníkové krve musí být proveden před porodem placenty (Behinová, 2012). Po přestřížení

pupečníku si novorozenecká sestra přebírá dítě a provádí první ošetření novorozence (Weberová, 2015). Porodní asistentka po přestřízení pupečníku zahajuje odběr pupečníkové krve (Weberová, 2015). Tento zákrok je pro matku i dítě zcela bezbolestný a nikterak nezasahuje do průběhu porodu (Behinová, 2012). Získávání a zpracovávání pupečníkové krve je v podstatě nekomplikovaný proces (Cetkovský, 2016).

Porodní asistentky by měly zvládnout správnou techniku odběru a odhadnout, zdali je pupečník dostatečně dlouhý a má smysl odběr provádět (bpk, © 2019). Kvalitu odběru ovlivňuje řada faktorů, např. velikost placenty, novorozence, délka pupečníku, technika a rychlosť odběru (Behinová, 2012). V roce 1994 se začala v České republice používat metoda jednoduchého odběru pouze z pupečníku (Skuplíková, 2009). Později začala kombinovaná metoda odběru i z povrchových cév placenty (Skuplíková, 2009).

Před odběrem porodní asistentka zkонтroluje odběrový set (viz příloha 2), zdali není poškozen (každá společnost má svůj vlastní odběrový set) a nevypršela doba expirace (Skuplíková, 2009). Porodní asistentka, která odběr provádí, si připraví dezinfekční prostředek, který neobsahuje jód a sterilní rukavice, vše ostatní je součástí odběrového setu (Skuplíková, 2009). Po porodu novorozence se pupečník uzavře dvěma peány (důležité je, aby pupečník zůstal co nejdélší) a přestříhne se (Skuplíková, 2009). Včasné upnutí pupečníkové šňůry do 30 sekund po porodu je spojeno s optimálním objemem pro odběr pupečníkové krve, zatímco oddálené upnutí pupečníkové šňůry o 1 až 3 minuty snižuje objem dostupné pupečníkové krve (Armson, 2015). Odběr pupečníkové krve po oddáleném upnutí pupečníku není sice kontraindikován, ale rodiče by si měli být vědomi toho, že po tomto postupu je množství odebrané krve nízké (Armson, 2015). Před tím než porodní asistentka odezinfikuje pupečník, je důležité ho opláchnout fyziologickým roztokem (bpk, © 2019). Odběr se provádí na čisté sterilní podložce, kterou si připraví porodní asistentka pod pupečník (Skuplíková, 2009). Po dezinfekci pupečníku nejedovou dezinfekcí, porodní asistentka zacvakne svorky, odstraní kryt z jehly a napichne žílu pupečníku směrem k placentě (Skuplíková, 2009). Jehla je součástí odběrového vaku (Skuplíková, 2009). Porodní asistentka otevře svorku a krev samovolně vytéká do odběrového vaku (Skuplíková, 2009). Je důležité, aby byl vak umístěn pod úrovní pupečníku (bpk, ©2019). Spád nesmí být moc velký, aby nedošlo k vyprázdnění pupečníkové žíly moc rychle, a tak nevznikl kolaps v okolí vpichu (bpk, ©2019). Díky kolapsu by se znemožnil odběr a krev by zůstala v placentě (bpk, ©2019).

Porodní asistentka musí vak občas promíchat, aby se krev smíchala s antikoagulačním roztokem, který je již od výrobce ve vaku (Skuplíková, 2009).

Jak přestane krev vytékat, porodní asistentka uzavře svorku a vytáhne jehlu z pupečníku (do odběrového vaku se nesmí dostat vzduch) (Lazárková, 2013). Na jehle je bezpečnostní krytka, která se po odběru zacvakne (Lazárková, 2013). K odběru z jiného místa použije porodní asistentka druhou jehlu, která je také napojena k odběrovému vaku (Lazárková, 2013). Odběr je ukončen, když se vyčerpá veškerá krev (Lazárková, 2013). Porodní asistentka zkонтroluje celistvost placenty po ukončení třetí doby porodní (Lazárková, 2013). Pokud je placenta celistvá, porodní asistentka položí placentu pod sterilní roušku s otvorem, opláchne sterilním roztokem, odezinfikuje nejodovou dezinfekcí a napichne povrchovou žílu placenty (bpk, ©2019). Nasává placentární krev do stříkaček s antikoagulačním roztokem, která se následně vstříkne do odběrového vaku (Lazárková, 2013). Při odběru je důležité odebrat co největší množství krve, protože obsahuje více zárodečných buněk (Weberová, 2015). Průměrné množství odebrané krve je 90 ml (Weberová, 2015).

Porodní asistentka odebere 2 ml srážlivé krve z pupečníku nebo z placenty na virologické vyšetření (zkumavky jsou součástí odběrového setu) (Skuplíková, 2009). Dále je nutné odebrat žilní krev matky do jedné zkumavky 5 ml srážlivé krve a do druhé zkumavky 5 ml nesrážlivé krve pro provedení infekčních testů (hepatitida B a C, HIV a syfilis) (Skuplíková, 2009). Zkumavky porodní asistentka rádně označí lepícími štítky s údaji o rodiče (jméno, rodné číslo, datum odběru pupečníkové krve a název nemocnice) (Skuplíková, 2009). Rádně označený vak s pupečníkovou krví, zkumavky se srážlivou pupečníkovou krví, s krví matky a se všemi vyplněnými potřebnými formuláři se uskladní na vyhrazeném místě v chladničce při teplotě +4 až +15 °C společně v jednom obalu (Skuplíková, 2009). Po odběru se volá příslušná společnost zajišťující převoz a uskladnění pupečníkové krve (Skuplíková, 2009). Během jednoho dne je krev přepravena do laboratoře, kde se zmrazí a je skladována (Behinová, 2012). Uskladňuje se v tekutém dusíku nebo v jeho párách při teplotě -196 °C (Hanáková 2015).

Existuje jen málo informací, zdali mají náboženské postoje vliv na rozhodování o shromažďování pupečníkové krve (Jordens, et al., 2012). V roce 2012 proběhl v australském Sydney výzkum, kterého se zúčastnili zastupitelé katolicismu, anglikanismu, islámu, judaismu, hinduismu a buddhismu (Jordens, et al., 2012). Názory

těchto respondentů naznačují, že v těchto náboženstvích existuje značná podpora odebírání a skladování pupečníkové krve (Jordens, et al., 2012). Žádná z odpovědí respondentů nepřisuzuje pupeční šňůru nebo krví v ní žádný zvláštní náboženský význam, ani neomezuje etnicitu nebo náboženství dárců a příjemců (Jordens, et al., 2012).

1.2.2 Odběr pupečníkové krve po porodu per sectio caesarea

Císařský řez je operativní typ porodu, při kterém operatér provede těhotné ženě laparotomii (chirurgické otevření břišní dutiny) dále incizi dělohy a vyjme plod (Doležal, et al., 2007). Císařský řez může být plánovaný nebo akutní (Doležal, et al., 2007). Indikacemi k plánovanému císařskému řezu jsou například poloha plodu koncem pánevním, placenta praevia (vcestné lůžko), kefalopelvický nepoměr (nepoměr velikosti hlavy plodu vůči rozměrům pánve matky), nebo preeklampsie (Doležal, et al., 2007). K akutnímu zákroku se přistupuje, například pokud je plod během porodu ohrožen hypoxií (nedostatečným obsahem kyslíku v krvi) nebo pokud se předčasně odlučuje placenta (Doležal, et al., 2007).

Porod per sectio caesarea není kontraindikací pro odběr pupečníkové krve (Trojan, 2003). V operační týmu by měl být další jeden pracovník (lékař nebo porodní asistentka), který se sterilně obleče k odběru (Trojan, 2003). Po přerušení pupečníku se dítě předá pediatrovi (Trojan, 2003). Operatér položí pupeční šňůru na sterilní roušku, asistent postříká pupečník dezinfekcí a provede odběr jako při spontánním porodu (Trojan, 2003). Objem odebrané pupečníkové krve je při s. c. přibližně o 20 ml větší než po spontánním porodu (Trojan, 2003). Z placenty je nutné odebrat vzorek nesrážlivé pupečníkové krve (Trojan, 2003). Pokud operatér musí placentu vyjmout z důvodu komplikací, odběr se může provést i na porozené placentě (Trojan, 2003). Množství pupečníkové krve je však nižší (Trojan, 2003). Další postup se shoduje s postupem při odběru pupečníkové krve po spontánním porodu (Trojan, 2003).

1.2.3 Kontraindikace odběru pupečníkové krve

Při porodu může dojít k určité komplikaci, která způsobí situaci, že porodní asistentka nebo lékař nebude mít dostatek času na odběr pupečníkové krve (Weberová, 2015). V tomto případě si sama porodní asistentka nebo lékař rozhodne, zda odběr vykoná, nebo ne (Weberová, 2015). Odběr můžeme provádět i v nestandardních situacích, jako je porod po termínu, partus praematurus nebo porod do vody (Weberová, 2015).

Epidurální anestezie nebo užívání léčiv není překážkou k odběru (Weberová, 2015). Nakažení matky virem HIV nebo hepatitidou B a C je kontraindikací k odběru pupečníkové krve (Weberová, 2015). Další kontraindikací pro odběr pupečníkové krve je výskyt známého dědičného onemocnění v rodině, především pak onemocnění ovlivňující tvorbu složek krve (Butler, 2011). Dále jsou to závažné komplikace během těhotenství nebo předčasný porod při hmotnosti plodu menší než 1 500 g anebo pokud je u plodu a v buňkách zjištěna perinatální asfyxie (Butler, 2011). Odběr pupečníkové krve u předčasně narozených dětí (<37 týdnů těhotenství) je obecně kontraindikován (Armson, 2015).

1.2.4 Legislativa odběru pupečníkové krve

Odběr pupečníkové krve mohou provádět pouze pracoviště, která mají povolení k činnosti odběrového zařízení podle platných právních předpisů, tzn. zákona č. 296/2008Sb. O zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 422/2008 Sb. o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka (Pupečníková krev, ©2011). Z právního hlediska patří pupečníková krev dítěti, ale vzhledem k tomu, že k jejímu odběru, zpracování a případnému následnému uskladnění dochází v nejútlejším věku dítěte, rozhodují o tomto rodiče jako jeho zákonné zástupci (Dvořáková, ©2011). Základní informace a poučení rodičů by mělo být obsaženo v informovaném souhlasu, který musí zákonné zástupci podepsat před tím, než dojde k samotnému odběru (Dvořáková, ©2011). Je mimořádně důležité, aby byly informace pravdivé, srozumitelné a pokud možno též vyčerpávající (Dvořáková, ©2011). Proto není vyloučené, že u výkonu, jakým je odběr pupečníkové krve, bude takový dokument rozsáhlejší (Dvořáková, ©2011). V této souvislosti je samozřejmě vhodné poskytnout rodičům dostatek časového prostoru k pečlivému pročtení informací a zodpovědět jim co nejvíce doplňujících otázek (Dvořáková, ©2011).

1.3 Banky pupečníkové krve

Odběr pupečníkové krve lze provádět ve většině českých porodnic (Gregora, 2017). Existují dvě skupiny odběrů, a to nekomerční a komerční (Gregora, 2017). Nekomerční odběr pupečníkové krve probíhá v rámci projektu Banky pupečníkové krve ČR (Gregora, 2017). Žena musí vyslovit požadavek a souhlas k odběru pupečníkové krve, porodit v porodnici, která spolupracuje na výše uvedeném projektu, a po splnění všech požadavků při vyšetření krve je krev zařazena do registru dárců (Gregora, 2017). Tento typ odběru je zcela zdarma (Gregora, 2017). Komerční odběr pupečníkové krve je zaměřen na vlastní potřebu a využití, tedy nemůže být zahrnut do registru (Gregora, 2017). Zprostředkovávají to firmy, které uzavírají smlouvy s porodnicemi, proto pro tento typ odběru musí rodiče zvolit vhodnou porodnici (Gregora, 2017). Firmy ale požadují za tu službu finanční odměny (Gregora, 2017).

1.3.1 Veřejné banky pupečníkové krve

V minulosti byly základny bank pupečníkové krve pro alogenní transplantace (krev je od příbuzné nebo nepříbuzné osoby) po celém světě (Cetkovský, 2016). Současně s tím vznikaly privátní banky, které měly za úkol uskladňovat pupečníkovou krev pro alogenní transplantaci (Cetkovský, 2016). První veřejná banka pupečníkové krve byla založena v roce 1991 v New Yorku pomocí grantové podpory (Cetkovský, 2016). První úspěšná alogenní transplantace v roce 1988 potvrdila předpoklad, že pupečníková krev bude po kostní dřeni a krvetvorných buňkách třetím zdrojem kmenových buněk pro transplantaci (Cetkovský, 2016).

Organizace Národní program dárců dřeně uvádí, že 47 % pupečníkové krve, která je uložena v bankách pupečníkové krve, je od dárců z různých minorit (indické, asijské, afroamerické atd.) (Cetkovský, 2016). V roce 1997 vzniká po celém světě síť veřejných bank pupečníkové krve pod názvem Netcord (Cetkovský, 2016). Tato organizace jako první vydala standardy pro odběr, skladování a zpracování pupečníkové krve (Cetkovský, 2016). V průběhu následujících let bylo po celém světě, založeno 84 veřejných bank pupečníkové krve (společně s pobočkami se jedná o více než 160 zařízení) (Cetkovský, 2016). V těchto pobočkách je v současné době uloženo přes 730 000 jednotek pupečníkové krve, z toho se použilo pro alogenní transplantaci přibližně 5 % uložených transplantátů (Cetkovský, 2016).

Po dvaceti letech prosperujícího využívání bank pupečníkové krve pro transplantaci kmenových buněk došlo k výraznému poklesu těchto transplantací (Cetkovský, 2016). Důvodem jsou ekonomické potíže většiny veřejných bank pupečníkové krve, protože náklady na provoz stále rostou, za to příjmy z vydaných štěpů trvale klesají (Cetkovský, 2016). Transplantační centrum musí za jednu jednotku pupečníkové krve zaplatit okolo 25 000 amerických dolarů v Evropě nebo 30 000 – 40 000 amerických dolarů v USA (Cetkovský, 2016). Principiálně začala být ohrožena existence veřejných bank pupečníkové krve (Cetkovský, 2016). V roce 2013 uvedlo 13 ze 139 veřejných bank pupečníkové krve, že jejich provoz je ekonomicky udržitelný (Cetkovský, 2016). Vzniklý nepoměr mezi náklady, výnosy a snížení poptávky způsobil, že některé banky a pobočky byly nuteny ukončit svou činnost (Cetkovský, 2016). V roce 2014 ve Francii byla uzavřena polovina veřejných bank pupečníkové krve (Cetkovský, 2016). Z této situace vznikly nové modely fungování bank a v dnešní době vidíme spolupráci veřejných a privátních bank (Cetkovský, 2016).

Banka pupečníkové krve České republiky vznikla v roce 1996 jako dárcovský neziskový projekt Ústavu hematologie a krevní transfúze sídlící v Praze (bpk, ©2019). Jejím úkolem je zajištění odběrů, zpracování, vyšetření a zamražení darované pupečníkové krve (bpk, ©2019). Banka není komerční firmou zabývající se uchováním pupečníkové krve pro vlastní potřebu, ale zabývá se výhradně zpracováním darované pupečníkové krve nebo příbuzenskými odběry na základě lékařské indikace (bpk, ©2019).

Pro úspěšný odběr pupečníkové krve pod touto společností musí žena podstoupit 6 kroků (bpk, ©2019). První podmínkou pro využití banky pupečníkové krve České republiky je výběr porodnice, která s touto organizací spolupracuje (bpk, ©2019). Jsou to nemocnice: Nemocnice Česká Lípa, Fakultní Thomayerova nemocnice s poliklinikou a nemocnice Slaný (bpk, ©2019). Druhým krokem je absolvování všech vyšetření a testů během těhotenství (HIV, hepatitida B a C, a Syphilis) (bpk, ©2019). Třetí podmínkou je informování svého praktického gynekologa a vybranou porodnicí o úmyslu odběru pupečníkové krve (bpk, ©2019). Za čtvrté žena vyplní dotazníky a informované souhlasy, které obdrží ve vybrané porodnici (bpk, ©2019). Další krok se odehrává při porodu, kdy se rodička ujistí, zdali je na odběr personál připraven (bpk, ©2019). Poslední podmínkou úspěšného darování je nutnost podstoupit krevní testy

6 měsíců po porodu (bpk, ©2019). Pokud jsou výsledky v pořádku, je pupečníková krev připravena pro dárcovství pacientům po celém světě (bpk, ©2019).

1.3.2 Privátní banky pupečníkové krve

Současně s veřejnými bankami pupečníkové krve vznikaly i banky privátní (soukromé), které ukládají pupečníkovou krev pro autologní transplantaci, popřípadě pro rodinné použití (Cetkovský, 2016). V roce 1992 v USA vznikla první banka tohoto typu, přičemž v dnešní době funguje v 54 zemích světa cca 215 soukromých bank pupečníkové krve, ke kterým patří dalších 200 poboček (Cetkovský, 2016). Tyto banky registrují přes 4 miliony uskladněných pupečníkových krví ve více než 70 zemích světa (Cetkovský, 2016). Přibližně polovina vydaných pupečníkových krví byla použita v rámci rodiny pro alogenní transplantaci pro léčbu srpkovité anémie (dědičné onemocnění, které se projevuje změnou tvaru červených krvinek na protažené srpky), thalasemie (onemocnění krve, které vzniká v souvislosti s poruchou tvorby některé ze složek krevního barviva hemoglobinu) a dalších hemoglobinopatií (dědičné choroby způsobené poruchou tvorby hemoglobinu) (Cetkovský, 2016). Do konce roku 2013 se z privátních bank použilo 530 pupečníkových krví pro autologní transplantaci a 485 pro alogenní použití (Cetkovský, 2016).

Banka pupečníkové krve Cord Blood Center je druhou největší bankou v Evropě a má 6 aktivních poboček (Cord Blood Center, © 2019). Od roku 1997 je v provozu a od té doby zpracovala pupečníkovou krev pro téměř 150 000 dětí (Cord Blood Center, © 2019). Pupečníková krev a tkáně jsou skladovány pouze pro potřeby rodiny a vlastní využití (Cord Blood Center, © 2019). Ceník odběru pupečníkové krve a tkání pupečníku viz příloha 3.

Národní Centrum Tkání a Buněk a.s. je společnost zaměřená na vývoj a výrobu léčivých přípravků a zpracování tkání či buněk (natic, © 2018). Veškerá výroba probíhá podle platné legislativy České republiky a EU (natic, © 2018). Centrum bylo zřízeno s cílem stát se preferovaným partnerem Ministerstva zdravotnictví České republiky v oblasti aplikace lidských buněk v léčbě obyvatelstva (natic, © 2018). Laboratoře Národního Centra Tkání a Buněk a.s. byly dokončeny v roce 2011 a jsou jedním z předních pracovišť tohoto druhu na světě (natic, © 2018).

Součástí Centra je také nejmodernější banka pupečníkové krve v České republice (natic, © 2018). Uložení pupečníkové krve pro vlastní potřeby dítěte do Centra je zárukou vysoké kvality (natic, © 2018). Odběr a uložení pupečníkové krve se hradí zvlášť (Rodinná banka, 2019). Odběr a zpracování pupečníkové tkáně se pohybuje ve výši přibližně 10 000 Kč, pupečníková krev 20 000 Kč (Rodinná banka, 2019). Za uskladnění pupečníkové krve nebo tkáně na jeden rok rodiče zaplatí 1 500 Kč (Rodinná banka, 2019).

1.3.3 Hybridní banky pupečníkové krve

Hranice mezi veřejnými a privátními bankami během posledních let ztrácela na ostrosti (Cetkovský, 2016). Důvodem jsou banky, které začaly nabízet služby v kombinovaném režimu (tzv. hybridní banky pupečníkové krve) (Cetkovský, 2016). Tento typ bank spadá do dvou širokých kategorií (Cetkovský, 2016). Do první z nich spadají veřejné i soukromé banky, které nabízí možnost jak veřejného dárcovství, tak soukromého skladování (Cetkovský, 2016). V druhé kategorii jsou soukromé banky, které provádí typizaci HLA-Human Leukocyte Antigen (hlavního lidského leukocytárního antigenu), uložených pupečníkových krví, přičemž v případě potřeby je možné vydávat uloženou krev k alogenní transplantaci (Cetkovský, 2016).

Tento model se nejrychleji rozvíjí v USA, kde existuje spousta společností, například Lifeforce Cryobanks (Florida), Stem Cyte (Kalifornie), Celebration Stem Cell Centre (Arizona), které nabízejí výběr mezi veřejným darováním a soukromým uložením pupečníkové krve (Cetkovský, 2016).

1.3.4 Uchovávání a skladování pupečníkové krve

Uchovávání a skladování pupečníkové krve se liší napříč různými státy Evropské unie (Cetkovský, 2016). Ve Španělsku, Německu, Velké Británii nebo Švýcarsku se může žena svobodně rozhodnout, zda bezplatně daruje pupečníkovou krev pro veřejnou banku, nebo si uschová krev a uhradí náklady v privátní bance (Cetkovský, 2016). Ve Francii a v Itálii neumožňuje platná národní legislativa existenci privátních bank (Cetkovský, 2016). Ovšem rodiče mohou nechat odebranou pupečníkovou krev převést do jiné země, kde je v privátní bance zpracována a uskladněna pro jejich vlastní potřebu (Cetkovský, 2016). Tento převoz musí rodiče zaplatit, jedná se o sumu ve výši přibližně 300 EUR (Cetkovský, 2016). Každý transplantát je uložen v hermetickém kontejneru

v kryobance (Cord blood center, ©2020). Ta je konstruována tak, aby minimalizovala možnost zničení přírodními živly (povodní, požárem, zemětřesením) (Cord blood center, ©2020). Krvetvorné buňky z pupečníkové krve mohou být uchovávány až více než 17 let bez ztráty své funkce a skladují se v tekutém dusíku při teplotě -196 °C (Behinová, 2012).

1.4. Edukace porodní asistentkou

Porodní asistentka jako edukátor je nezbytnou součástí ošetřovatelského plánu, edukuje o ošetřovatelských postupech a připravuje pro ženy informační materiály (Dušová, et al., 2019). Poskytuje informace o antikoncepci, životním stylu v těhotenství a při kojení, edukuje o postupu porodu i přípravě na něj (Dušová, et al., 2019). Porodní asistentka informuje ženy o péči o novorozence, může diagnostikovat těhotenství a doporučovat nebo provádět vyšetření nutná ke sledování fyziologického těhotenství (Dušová, et al., 2019).

Navzdory rostoucím důkazům o terapeutických výhodách kmenových buněk a podpoře sběru pupečníkové krve pro alogenní (dárcem je příbuzný nebo nepříbuzný), rodinné nebo autologní (dárcem je pacient sám sobě) použití průzkumy ukazují, že většina těhotných žen (70 až 80 %) postrádá znalosti o kmenových buňkách a bankách pupečníkové krve (Armson, 2015). Armson (2015) zmiňuje, že většina žen by ráda dostávala informace o pupečníkové krvi od svých porodních asistentek nebo lékařů, ale prenatální poradenství je v této oblasti poskytuje pouze v malé míře (15 až 30 %). V důsledku toho mnoho těhotných žen dostává informace prostřednictvím tištěného materiálu, internetu a médií (Armson, 2015). Celkově se zdá, že ženy jsou více nakloněny pro darování krve veřejné bance než pro privátní a hybridní banky (Armson, 2015). Přibližně 80 % porodních asistentek v USA se cítí sebejistě v diskusi se svými klientkami o možnostech odběru pupečníkové krve (Armson, 2015). Není překvapivé, že jsou klientky často dezinformovány a zmateny ohledně rizik a výhod dárcovství krve (Armson, 2015). Některé těhotné ženy neznají výhody a omezení možností uchovávání v bance pupečníkové krve (Armson, 2015). Při hodnocení svých rozhodnutí mohou být klientky motivovány k tomu, aby darovaly pupečníkovou krev svého dítěte do veřejné banky pupečníkové krve jako altruistický akt občanské odpovědnosti nebo soukromé bance pro potenciální budoucí užitek pro své dítě (Armson, 2015). Porodní asistentky jsou uznávány za primární zdroj informací a poradenství klientkám a měly by být dobré

informovány o praktických důsledcích odběru a skladování pupečníkové krve (Armson, 2015). Informace o výhodách a nevýhodách odběru a bank pupečníkové krve poskytované porodní asistentkou musí být vyvážené a přesné (Armson, 2015). Přínosem jsou například, že odběr nepředstavuje žádné riziko pro matku ani pro plod, pupečníková krev může být odebrána při každém porodu (jedinou podmínkou je zdravotní stav matky), krev bývá málokdy kontaminována viry a je to nejmodernější způsob biologického pojištění (Behinová, 2012). Nevýhodou je malý objem krvetvorné tkáně a nutnost vybudování kryobanky pro uchovávání a skladování pupečníkové krve (bpk, ©2019). Potenciální rodiče by si měli uvědomit, že mnoho nemocí nebude možné léčit transplantací kmenových buněk, dokud nebudou vyvinuty nové léčebné postupy (Armson, 2015).

Porodní asistentky by měly být dostatečně informovány o současném použití pupečníkové krve, aby mohly diskutovat s klientkami a odpovídat na většinu otázek. Je důležité, aby porodní asistentka byla schopna diskutovat o rozdílech mezi veřejnými a privátními bankami a vědět, jaké možnosti jsou k dispozici (Armson, 2015).

1.5 Využití pupečníkové krve

V pupečníkové krvi jsou zárodečné krvetvorné buňky, které se jinak nazývají kmenové buňky (Behinová, 2012). Pupečníkovou krev je možné použít jako alternativní zdroj při transplantaci kostní dřeně (Butler, 2012). Začíná se využívat i v nových oblastech léčby pro dětské a dospělé pacienty s hematologickými onemocněními, imunologickými poruchami a specifickými genetickými nemocemi (Butler, 2012). Pupečníková krev může být použita při léčbě celé řady nemocí, jako je akutní lymfoblastická leukémie, akutní myeloidní leukémie a Burkittův lymfom (Merwe, 2016). Kromě toho je lze použít k léčbě řady genetických poruch: syndromů selhání kostní dřeni, hemoglobinopatií a některých vrozených vad metabolismu (Merwe, 2016).

1.5.1 Transplantace kmenových buněk

Transplantace je výměna poškozené tkáně nebo orgánu za druhý od zdravého dárce (Penka, Tesařová, et al., 2012). Existují 3 způsoby přenosu štěpu, a to autotransplantací (přenos tkáně v rámci jednoho jedince), alotransplantací (přenos tkáně z jednoho jedince na druhého) a xenotransplantací (přenos tkáně z jiného živočisného druhu na člověka) (Penka, Tesařová, et al., 2012).

Při transplantaci se kmenové buňky dostanou do krevního oběhu, putují do kostní dřeně, kde nahrazují nemocnou kostní dřeň (tento proces trvá cca 2–4 týdny) (Behinová, 2012). Další proces trvá okolo 100 dní, během kterých kmenové buňky vytvoří zcela novou zdravou krev (Behinová, 2012). Pupečníková krev se nejčastěji používá k léčbě akutní leukémie a těžkých poruch krvetvorby (Behinová, 2012). V budoucnu se předpokládá, že lze kmenovými buňkami léčit roztroušenou sklerózu, různé typy zhoubných nádorů anebo Parkinsonovu nemoc (Behinová, 2012). Výsledky jsou prozatím nadějná, ale stále se jedná jen o výzkum (Behinová, 2012).

Pacient může být sám sobě dárce, to se nazývá autologní transplantace (Behinová, 2012). Krev ale může darovat i osoba příbuzná nebo nepříbuzná (alogenní transplantace) (Behinová, 2012). Zásadním momentem pro úspěšnou transplantaci je imunitní odpověď pacienta (Behinová, 2012). Z důvodu velké nezralosti kmenových buněk pupečníkové krve je potenciál k vyvolání imunitní odpovědi u příjemce minimální (Behinová, 2012). Intenzivnější imunosupresí lze do jisté míry zabránit vyššímu výskytu závažné reakce štěpu proti hostiteli (Cetkovský, 2016). To má ale za následek pomalejší imunologickou rekonstrukci, kterou často doprovází infekční (virové) komplikace (Cetkovský, 2016). Proto transplantace kmenových buněk od nepříbuzných nebo příbuzných osob bývá nákladnější a náročnější léčbou v porovnání s transplantací autologní (Cetkovský, 2016).

Pupečníková krev se stala jedním z nejčastěji používaným zdrojem pro transplantaci kmenových buněk, a to již od první transplantace pupečníkové krve v roce 1988 (Koo, 2012). Ta proběhla v pařížské nemocnici Saint-Louis dětskému pacientovi s Fanconiho anémií (Florence, 2012). Transplantovali mu kmenové buňky z pupečníkové krve jeho sourozence (Florence 2012). Odběr představuje nízké riziko přenosu infekcí, okamžitou dostupnost a imunitní toleranci, to umožňuje úspěšnou transplantaci i přes rozdíly v lidském leukocytovém antigenu (Koo, 2012). Několik studií ukázalo, že počet transplantovaných buněk je nejdůležitějším faktorem pro úspěšnou transplantaci (Koo, 2012).

2 Cíle práce a výzkumné otázky

2.1 Cíle práce

Cíl 1: Zjistit, zda mají porodní asistentky znalosti o odběru pupečníkové krve.

Cíl 2: Zjistit, zda jsou těhotné ženy informované o odběru pupečníkové krve.

Cíl 3: Zjistit, zda mají těhotné ženy zájem o odběr pupečníkové krve.

2.2 Výzkumné otázky

Otázka č. 1: Jaké znalosti mají porodní asistentky o odběru pupečníkové krve?

Otázka č. 2: Jaké znalosti mají těhotné ženy o odběru pupečníkové krve?

Otázka č. 3: Jaký postoj mají těhotné ženy k odběru pupečníkové krve?

2.3 Operacionalizace pojmu

Informovanost je podle Sociologického ústavu Akademie věd ČR (2017) množství informací, kterými jedinec disponuje a které může aktivně šířit.

Odběr pupečníkové krve se provádí po porodu plodu, kdy z přestříženého pupečníku porodnický tým odebírá pupečníkovou krev do speciálních vaků (Gregora, Velemínský, 2013). Řeháček (2013) uvádí, že rychlosť odběru by měla být 15 ml za minutu a objem odebrané pupečníkové krve odpovídá 20 mililitrům na 1 kilogram dítěte. Odběr pupečníkové krve je pro matku i plod zcela bezbolestný (Gregora, Velemínský, 2013).

Porodní asistentka je osoba, která úspěšně dokončila vzdělávací program, který je uznávaný v dané zemi (MZČR, 2014). Je také plně zodpovědný zdravotnický pracovník, který pracuje v partnerství se ženami a dává jim potřebnou podporu, péči a rady během gynekologického onemocnění, těhotenství, porodu, v období šestinedělí a poskytuje péči novorozencům a dětem kojeneckého věku (MZČR, 2014).

Postoj se získává v průběhu života a utváří se životními zkušenostmi a vzděláním (Kelnarová, Matějková, 2010). Díky postoji člověk ustáleným způsobem reaguje na osoby, předměty, situace i na sebe samého (Kelnarová, Matějková, 2010).

Těhotenství začíná splynutím mužské a ženské pohlavní buňky – vajíčka a spermie (Gregora, Velemínský, 2011). Od této chvíle nastává u ženy řada změn, které vedou k zajištění vývoje a příchodu nového člověka na svět (Gregora, Velemínský, 2011).

Zájem je druh motivace. Podle Sociologického ústavu Akademie věd ČR (2017) je to kladný vztah člověka k činnosti nebo předmětu.

Znalost je termín, který v andragogice znamená vědomost, dovednost, zkušenost jedince i skupiny nebo profesní zručnost (Průcha, Veteška, 2014). Znalost je vše, co můžeme označit jako know-how (Průcha, Veteška, 2014).

3 Metodika

3.1 Metodika a technika výzkumu

Pro výzkumnou část bakalářské práce byla zvolena kvalitativní metoda. Sběr dat byl uskutečněn pomocí individuálních polostrukturovaných rozhovorů, které byly prováděny pomocí předem připravených otevřených otázek.

První výzkumný soubor tvořily porodní asistentky. Kritériem pro zvolení výzkumného souboru bylo to, že porodní asistentky mají alespoň roční praxi na porodním sále. V rozhovorech s porodními asistentkami bylo položeno 12 otázek a několik doplňujících podotázek. V době, kdy byla shromažďována data k výzkumnému šetření, trval v zemi nouzový stav pandemii koronaviru. Z toho důvodu byly rozhovory s porodními asistentkami vedeny přes webovou aplikaci Skype nebo Teams.

Druhý výzkumný soubor tvořily těhotné ženy, které pravidelně navštěvovaly prenatální poradnu. Rozhovory s těhotnými ženami se skládaly ze čtrnácti hlavních otázek, které byly doplněny o podotázky, za účelem získání podrobnějších informací. Rozhovory byly také vedeny pomocí webové aplikace Skype nebo Teams.

Rozhovory byly uskutečněny po předchozí domluvě s informantkami, byl jim vysvětlen účel a téma bakalářské práce a zajištěno anonymní využití podaných informací. Informantky před uskutečněním rozhovoru vyslovily ústní souhlas.

Při zpracovávání dat byly porodní asistentky označeny a očíslovány formou PA1 až PA6 a těhotné ženy T1 až T6. Získané informace byly zpracovány pomocí otevřeného kódování, konkrétně metodou „papír, tužka“ (Švaříček, et al., 2014). V rámci kódování vznikly 3 hlavní kategorie a k nim 9 podkategorií. Do podkategorií jsou zahrnutы odpovědi informantek pomocí přímých citací, které jsou psány kurzivou.

3.2 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkumné soubory byly celkem dva. První výzkumný soubor tvořilo 6 porodních asistentek (Tabulka 1), které pracují na porodním sále, kde se odběr pupečníkové krve provádí. Kritériem pro uskutečnění rozhovorů byla délka praxe porodních asistentek, která nesměla být kratší než 1 rok. Porodní asistentky byly předem informovány

o průběhu a účelu výzkumného šetření. Věk porodních asistentek se pohyboval od 30 do 56 let. Výzkum probíhal v květnu roku 2020.

Druhým výzkumným souborem bylo 6 těhotných žen (Tabulka 2). Kritériem pro získání informantek bylo, aby těhotné ženy pravidelně navštěvovaly prenatální poradnu. Ženy se při rozhovorech nacházely v domácím prostředí. Věk těhotných žen byl od 22 do 35 let.

4 Výsledky výzkumu

4.1 Identifikační údaje informantek

Tabulka 1 – Identifikační údaje porodních asistentek

	Věk	Rodinný stav	Počet dětí	Vzdělání	Délka praxe	Prováděla odběr PK
PA1	30	Svobodná	0	VŠ – Bc.	3 roky	NE
PA2	41	Vdaná	2	VŠ – Bc.	8 let	ANO
PA3	41	Vdaná	3	VŠ – Bc.	4 roky	ANO
PA4	42	Vdaná	2	VŠ – Bc.	12 let	ANO
PA5	49	Rozvedená	1	VOŠ – Dis.	22 let	ANO
PA6	56	Vdaná	2	VŠ – Mgr.	36 let	ANO

Zdroj: Vlastní

Vysvětlivky: (PA = porodní asistentka; VOŠ = vyšší odborná škola; VŠ = vysoká škola; Dis. = diplomovaný specialista; Bc. = bakalář; Mgr. = magistr, PK = pupečníkové krev)

První výzkumný soubor byl tvořen šesti porodními asistentkami.

Porodní asistentce PA1 je 30 let, je svobodná a nemá žádné děti. Vystudovala Univerzitu Pardubice, Fakultu zdravotnických studií, obor Porodní asistentka, kde získala bakalářský titul. Nyní 3 roky pracuje na ošetřovatelské jednotce porodního sálu, před tím 2 roky pracovala na ošetřovatelské jednotce gynekologie. Odběr pupečníkové krve nikdy neprováděla.

Porodní asistentka PA2 je vdaná, je jí 41 let a má dvě děti. Dálkově vystudovala Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakultu, obor Porodní asistentka a získala titul Bc. Při studiu pracovala na porodním sále, kde je již osmým rokem. Předtím pracovala na ošetřovací jednotce šestinedělí, gynekologie a neonatologie. Odběr pupečníkové krve již prováděla.

Porodní asistentce PA3 je 41 let, je vdaná a má 3 děti. Dosáhla vysokoškolského vzdělání na Jihočeské Univerzitě v Českých Budějovicích, na Zdravotně sociální fakultě, v oboru

Porodní asistentka a získala titul Bc. Odběr pupečníkové krve ve své praxi již prováděla. Na porodním sále pracuje 4 roky, před tím pracovala na ošetřovatelské jednotce gynekologie, šestinedělí a neonatologie.

Porodní asistentce PA4 je 42 let, je vdaná a má 2 děti. Studovala dálkové studium na Jihomoravské Univerzitě v Brně, na Zdravotně sociální fakultě, v oboru Porodní asistentka, kde získala titul Bc. Při studiu pracovala na porodním sále, kde působí již 12 let. Pupečníkovou krev odebírala.

Porodní asistentka PA5 je rozvedená, má jedno dítě a je jí 49 let. Dálkově vystudovala Vyšší odbornou školu zdravotnickou v Českých Budějovicích, obor Ženská sestra a získala titul Dis. Při studiu pracovala na ošetřovatelské jednotce gynekologie jako praktická sestra. Po získání titulu přestoupila na ošetřovatelskou jednotku porodního sálu, kde působí již 22 let. Při své praxi odebírala pupečníkovou krev.

Porodní asistentka PA6 je vdaná, má 2 děti a je jí 56 let. Bakalářský titul získala na Fakultě zdravotnických studií Západočeské univerzity v Plzni v oboru Ženská sestra. Studium v Národním centru ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně dokončila s titulem Magistr. Pro magisterské studium si zvolila specializaci Patologické stavy v gynekologii a porodnictví. Za svou praxi odběr pupečníkové krve již prováděla. Na oddělení porodního sálu pracuje 36 let.

Tabulka 2 – Identifikační údaje těhotných žen

	Věk	Vzdělání	Rodinný stav	Zaměstnání	Počet těhotenství	Počet porodů	Plánuje odběr PK?	Týden těhotenství
T1	22	SŠ s maturitou	Svobodná	Kadeřnice	1	0	Ne	32.
T2	22	SŠ s maturitou	Svobodná	Sekretářka	3	1	Ano	22.
T3	23	SŠ bez maturity	Vdaná	Dělnice	1	0	Ne	21.
T4	25	SŠ s maturitou	Vdaná	Sekretářka	2	1	Ne	35.
T5	28	SŠ s maturitou	Svobodná	Číšnice	5	1	Ne	35.
T6	30	VŠ – Mgr.	Svobodná	Specialistka ekonomiky	1	0	Ne	30.

Zdroj: Vlastní

Vysvětlivky: (T = těhotná žena; SŠ = střední škola; VŠ = vysoká škola; Mgr. = magistr; PK = pupečníková krev)

Druhý výzkumný soubor byl tvořen šesti těhotnými ženami, které pravidelně navštěvovaly prenatální poradnu.

Těhotná žena T1 je svobodná a je jí 22 let. Je poprvé těhotná, čeká jí tedy první porod. Vyučila se kadeřnicí na učilišti ve Strakonicích a dále zakončila maturitou nástavbové studium v oboru Podnikání. Pracuje jako kadeřnice. Odběr pupečníkové krve během porodu neplánuje. Je ve 32. týdnu těhotenství.

Těhotné ženě T2 je 22 let a je svobodná. Studovala na gymnáziu ve Vimperku, kde studium zakončila maturitou. Je ve 22. týdnu těhotenství a před těhotenstvím pracovala jako sekretářka ve vimperské firmě, nyní má pracovní neschopnost.

S partnerem čeká třetí dítě. Při prvním porodu porodila spontánně děvče a odběr pupečníkové krve se neprováděl, protože ho těhotná žena T2 nechtěla. Druhé těhotenství skončilo samovolným potratem v 8. týdnu těhotenství. Při porodu druhého dítěte má zájem o odběr pupečníkové krve pro vlastní účely.

Těhotná žena T3 je poprvé těhotná, bude tedy poprvé rodit a je ve 21. týdnu těhotenství. Je vdaná a je jí 23 let. Vystudovala střední školu bez maturity v oboru Aranžér. Po ukončení školy začala pracovat jako dělnice ve firmě. O odběr pupečníkové krve nemá zájem.

Těhotné ženě T4 je 25 let a je vdaná. S manželem čekají druhé dítě a je ve 35. týdnu těhotenství. Vystudovala střední zdravotnickou školu s maturitou v Klatovech, dále studovala 4 semestry v oboru Všeobecná sestra na Západočeské Univerzitě v Plzni, kterou kvůli rodinným záležitostem nedokončila. Před těhotenstvím pracovala jako sekretářka, nyní je na mateřské dovolené. T4 by chtěla rodit ve strakonické nemocnici a odběr pupečníkové krve pro vlastní účely je pro ni finančně nákladný, proto nemá o odběr zájem.

Těhotná žena T5 je svobodná a je jí 28 let. Je popáté těhotná a podruhé bude rodit. Je ve 35. týdnu těhotenství. První 3 těhotenství byla ukončena samovolným potratem. Vystudovala střední školu gastronomie a služeb v Liberci, kterou zakončila maturitou. Před těhotenstvím pracovala jako číšnice v restauraci. Nyní je na mateřské dovolené. O odběr pupečníkové krve nemá zájem.

Těhotná žena T6 je svobodná a je jí 30 let. S partnerem čekají prvního potomka a je ve 30. týdnu těhotenství. Získala titul inženýr na ekonomické fakultě na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Pracuje jako specialistka ekonomiky u Českých drah. Možnost odběru pupečníkové krve během porodu nevyužije.

4.2 Zpracování rozhovorů s porodními asistentkami

Na základě analýzy získaných dat byly stanoveny 2 kategorie, které byly rozčleněny na 8 podkategorií (Tabulka 3). Výsledky jsou podrobně rozepsány a doplněny o přímé citace informantek, které jsou v textu psány kurzivou.

Tabulka 3 – Kategorie a podkategorie

Kategorie	Podkategorie
Odběr pupečníkové krve	Odběr PK
	Názor PA na odběr PK
	Manipulace s PK
	Četnost odběrů PK
	Edukace žen o možnosti odběru PK
Banka pupečníkové krve	Názor PA na BPK
	Školení o odběru PK
	Exkurze v BPK

Zdroj: Vlastní

Vysvětlivky: (PK = pupečníková krev; PA = porodní asistentka; BPK = banka pupečníkové krve)

Kategorie 1 Odběr pupečníkové krve

Kategorie Odběr pupečníkové krve zahrnuje 5 podkategorií, které popisují to, jakým způsobem porodní asistentky postupují při odběru pupečníkové krve, jak uchovávají pupečníkovou krev na porodním sále, jaký mají názor na pupečníkovou krev, kolik odběrů již provedly a jak edukují těhotné ženy o možnosti odběru pupečníkové krve.

Podkategorie 1 Odběr pupečníkové krve

V této podkategorii je popsáno, zda znají porodní asistentky postup při odběru pupečníkové krve a kde získaly znalosti o odběru pupečníkové krve.

Porodní asistentky (PA2 až PA6) popsaly to, jak by se měl odběr pupečníkové krve provádět. Porodní asistentky (PA2 až PA6) se již s odběrem alespoň jednou setkaly a dokázaly popsat, kde najdou pomůcky pro odběr pupečníkové krve. Porodní asistentky PA2 až PA6 se shodly na tom, že by každá porodní asistentka pracující na porodním sále měla vědět, kde tyto pomůcky najde, protože je nutné kontrolovat expiraci odběrového setu a dalších pomůcek obsažených v odběrovém boxe (dezinfekce, sterilní rukavice, sterilní podložka, 3 zkumavky pro odběr venózní krve matky). Porodní asistentka PA3 dodala: „*Pomůcky pro odběr pupečníkové krve se nacházejí ve skladu pomůcek a materiálu. Máme jeden cvičný box, který otevřáme před plánovaným odběrem pupečníkové krve, a zopakujeme si techniku odběru pupečníkové krve.*“ Porodní asistentky PA3, PA4 a PA5 uvedly, že se pro jistotu drží detailně popsaného doporučeného postupu, který je ve cvičném boxe pro odběr pupečníkové krve. Před plánovaným odběrem si ze cvičného boxu vyndají pomůcky, znova se seznámí se setem pro odběr a nahlas si říkají postup.

Porodní asistentka PA1 odběr pupečníkové krve nikdy neviděla ani neprováděla a nezná postup odběru pupečníkové krve. Věděla ale, kde by pomůcky k odběru pupečníkové krve hledala a odpověděla: „*Asi bych hledala ve skladu materiálu a kdyby mi vycházela směna, při které se odběr bude provádět, rádně bych si postup odběru pupečníkové krve samozřejmě nastudovala. Nejspíš bych ho ale stejně přenechala zkušenější kolegyni a okoukala postup.*“

Na základě výzkumného šetření mají porodní asistentky (PA2 a PA5) největší strach z provedení nepovedeného odběru pupečníkové krve. Tento odběr je zpoplatněn a těhotná žena za něj zaplatí. Pokud tedy při odběru udělají chybu (nebudou postupovat sterilně), tak krev znehodnotí a nebude ji možné zpracovat a uchovat. Porodní asistentka PA4 dodala: „*Technika a postup odběru pupečníkové krve musí být naprosto přesný, podle daných postupů. Je na to jen jeden pokus a pokud se něco nepodaří a krev se znehodnotí, není možné pupečníkovou krev dále zpracovávat.*“

Porodní asistentka PA5 prováděla odběr pupečníkové krve při porodu per sectio caesarea. Popsala, že se jí líbilo být součástí operačního týmu, kde se musela sterilně obléci a spolupracovat s lékaři, kteří operaci vedli. PA5 dodala: „*Na operačním sále je technika a postup odběru ztížen sterilním prostředím a tím, že je přítomno hodně lidí, kteří jsou samozřejmě nezbytnou částí operačního týmu.*“ PA5 popsala i další zkušenosť,

kdy nebyl plánovaný odběr pupečníkové krve umožněn z důvodu silného poporodního krvácení. PA5 dodala: „*V tuto chvíli upřednostňujete zdraví a život matky. Plníte ordinace lékaře a na nějaký odběr pupečníkové krve si vlastně ani nevzpomenete.*“

Podkategorie 2 Názor porodních asistentek na odběr pupečníkové krve

Tato podkategorie popisuje, jaký mají porodní asistentky názor na pupečníkovou krev a na její odběr.

Porodní asistentky (PA2, PA3, PA4 a PA6) se shodly v názoru, že by odběr pupečníkové krve pro dárcovství měl pokračovat dále ve všech porodnicích. Porodní asistentka PA2 si myslí, že byly odběry pupečníkové krve pro dárcovství velice prospěšné. Udává, že ženy měly o odběr větší zájem, protože byly více informované než dnes: „*Myslím si, že dříve ženy věděly, že je odběr pupečníkové krve naprosto bezbolestný jak pro matku, tak i pro dítě. Dnes jsou ženy velice opatrné a v těhotenství podstupují mnoho vyšetření a odběrů krve.*“ Porodní asistentka PA6 uvedla: „*Pojem pupečníková krev ve mně evokuje něco magického, to slovní spojení má prostě sílu. A ted' si představte, když neprovědeme odběr pupečníkové krve, všechno skončí v koši.*“ Porodní asistentka PA5 shledává pozitivním to, že jsou odběry pupečníkové krve i nadále možné a že mají těhotné ženy možnost výběru mezi odběrem pro vlastní účely a odběrem pro dárcovství pupečníkové krve. PA5 je ráda, že se stále využívá tato možnost získávání kmenových buněk. Odběr kostní dřeně totiž shledává jako velice bolestivý.

Porodní asistentka PA1 měla jako jediná negativní názor na odběr pupečníkové krve a uvedla, že existují i jiné způsoby odběru kmenových buněk. Uvádí, že pokud ona sama bude chtít darovat pupečníkovou krev, musí rodit v porodnici, která dárcovský odběr zprostředkovává, a to je pro ni velice diskomfortní v tom, že tyto porodnice se nacházejí ve velké vzdálenosti od místa bydliště. A pokud by chtěla provést odběr pupečníkové krve pro vlastní účely, je to pro ni finančně náročné. Porodní asistentka PA1 nevidí na odběru pupečníkové krve žádné výhody.

Podkategorie 3 Manipulace s pupečníkovou krví

Tato podkategorie popisuje, jak porodní asistentky manipulují s odebranou pupečníkovou krví a jak se s ní dále nakládá.

Všechny porodní asistentky odpověděly, že vaky s odebranou pupečníkovou krví ukládají do lednice na porodním sále. Lednice je speciálně určená pouze pro vaky s pupečníkovou krví a porodní asistentky PA2, PA4 a PA5 uvedly, že se musí kontrolovat teplota lednice a dle týdenního plánu se musí dezinfikovat. Porodní asistentka PA3 dodala: „*Vím, že i když se dlouhou dobu odběr nekoná, musí být lednice stále připravená. Musíme kontrolovat teplotu, která se musí pohybovat okolo 3-6°C.*“

PA6 uvedla, že okolo samotného odběru, uchování a transportu pupečníkové krve je hodně dokumentární práce. Odpověděla, že se po odběru pupečníkové krve telefonicky informuje příslušná firma, která odběr zprostředkovala, a ta vyšle jednoho pracovníka, který pupečníkovou krev transportuje do dané banky pupečníkové krve, se kterou měla rodící žena smlouvu. Při předání krve se kontroluje informovaný souhlas s odběrem, transportem a uchováním pupečníkové krve a identifikační štítky ženy po porodu se štítky na odběrovém vaku a zkumavkách s venózní krví matky. Porodní asistentka PA4 dodala: „*Pupečníková krev se transportuje do tkáňového zařízení, kde proběhne označení a vyhodnocení pupečníkové krve. Poté se zamrazí v tekutém dusíku a skladuje se ve speciálních kontejnerech při nízkých teplotách.*“ Porodní asistentka PA1 nikdy nebyla přítomna u předávání odebrané pupečníkové krve pověřené osobě pro transport a popsala svou představu, jako když odevzdává zkumavky s odebranou krví do laboratoře.

Podkategorie 4 Četnost odběrů pupečníkové krve

Tato podkategorie mapuje, kolik odběrů pupečníkové krve bylo v daných porodnicích provedeno.

Porodní asistentky (PA2, PA3, PA4 a PA6) uvedly, že se s odběrem pupečníkové krve setkají přibližně 1x ročně. Podle názoru PA3 odběr pupečníkové krve porodní asistentky pracující na stejné stanici porodních sálů často neprovedou ani jedenkrát ročně. Malé množství odběrů pupečníkové krve si odůvodňuje zrušením odběru pro dárcovství. Dále se domnívá, že porodní asistentky, které nemají mnoho zkušeností a v oboru pracují jen krátce, nebudou umět odběr provést. Porodní asistentka PA6 si myslí, že počet odběrů

v dané porodnici souvisí s počtem smluvních firem, které odběr pupečníkové krve zprostředkovávají.

Porodní asistentka PA5 referovala o tom, že ještě před 20 lety se provádělo přibližně 15 odběrů pupečníkové krve měsíčně. V posledních letech ale zaregistrovala veliký pokles odběrů pupečníkové krve a myslí si, že odběr, který si žena musí finančně hradit, není pro těhotnou ženu výhodný. Porodní asistentka PA5 také vzpomíná na to, jak si s kolegyněmi psaly četnost odběrů a soutěžily o to, která dosáhne nejvyššího čísla. Také udává, že je jejich staniční sestra v této aktivitě velice podporovala a na konci roku všechny odměňovala malou sladkostí.

Porodní asistentka PA1 konstatovala, že o odběru pupečníkové krve vždy jen slyšela od kolegyně a dodala: „*Asi jsem měla jen smůlu, že mi nevyšla služba na porod, kdy se pupečníková krev odebírala.*“

Podkategorie 5 Edukace žen o možnosti odběru pupečníkové krve

Tato podkategorie popisuje, jakým způsobem a jak často edukují porodní asistentky těhotné ženy o možnosti odběru pupečníkové krve.

Porodní asistentka PA2 uvedla, že porodní asistentky těhotné ženy na porodním sále needukují o možnosti odběru pupečníkové krve. Těhotné ženy již přicházejí na porodní sál informované od svého gynekologa nebo porodní asistentky v prenatální poradně a přináší si s sebou již vyplněnou dokumentaci o odběru pupečníkové krve. Také dále dodala, že by se těhotná žena měla v dané porodnici nahlásit a informovat tam zdravotníky o její zájem o odběr pupečníkové krve. Dále by měla nahlásit termín porodu, aby se mohly porodní asistentky na odběr připravit. Porodní asistentka PA2 si myslí, že se ženy o odběru pupečníkové krve dovídají od kamarádek, z knih, internetu nebo od svého obvodního gynekologa a potom si samy hledají firmu, která jim poskytne všechny potřebné informace.

Porodní asistentka PA5 odpověděla, že by těhotné ženy měly být informovány o možnosti odběru pupečníkové krve svým obvodním gynekologem nebo porodní asistentkou. Také zdůraznila to, že by těhotné ženy měly mít odběr předem promyšlený a při příchodu do porodnice by měly mít připravené a vyplněné dokumenty.

Porodní asistentka PA2 se setkala s těhotnou ženou, která podstoupila odběr pupečníkové krve. Porodní asistentka PA2 vyprávěla: „*Měla jsem zkušenosť s jednou ženou, která měla zájem o odběr pupečníkové krve. Byla podruhé těhotná a podruhé rodila, ale u prvního porodu si odběr nezajistila. Když jsem se jí zeptala, proč chce odběr podstoupit, odpověděla, že první dítě je nemocné a když čekala druhé, sestřička u obvodního gynekologa ji informovala o odběru a poskytla jí veškeré informace. Odběr jsme tedy provedly v pořádku a je škoda, že už nevíme, jestli se první dítě díky kmenovým buňkám svého sourozence uzdravilo*“

Porodní asistentka PA1 uvedla, že jako pacientka u obvodního gynekologa, byla svědkem toho, když jiná porodní asistentka edukovala těhotnou ženu o možnosti odběru pupečníkové krve. PA1 popsala, že porodní asistentka, která edukovala, byla velice sympatická a trpělivá ve vysvětlování tohoto tématu. Porodní asistentka PA1 měla dojem, že těhotná žena vše správně pochopila, ale na konci edukace se rozhodla nevyužít možnosti odběru pupečníkové krve. Odběr pro vlastní využití byl pro těhotnou ženu finančně náročný a kvůli možnosti dárcovství pupečníkové krve nechtěla volit porodnici daleko od místa svého bydliště, neboť by nebyla na blízku své rodině. Díky tomu by také měla její rodina komplikace s dojízděním do porodnice za účelem návštěv.

Kategorie 2 Banka pupečníkové krve

V této kategorii je popsáno, jaký názor mají porodní asistentky na banku pupečníkové krve, zda absolvovaly školení o odběru pupečníkové krve, jak toto školení probíhalo a zdali mají porodní asistentky zájem o exkurzi do banky pupečníkové krve, popřípadě zda banku pupečníkové krve v minulosti navštívily.

Podkategorie 1 Názor porodních asistentek na banku pupečníkové krve

Tato podkategorie popisuje, jaký postoj zaujímají porodní asistentky ohledně banky pupečníkové krve.

Téměř všechny porodní asistentky (PA2, PA3, PA4, PA5 a PA6) se shodly na tom, že banka pupečníkové krve je velice užitečná, prospěšná a že má smysl. Porodní asistentka PA2 si stěžuje, že již nejsou k dispozici možnosti odběru pupečníkové krve pro dárcovství v každé porodnici. Na druhou stranu je ráda, že si stále těhotné ženy mohou vybrat mezi odběrem pro vlastní účely a dárcovským odběrem. PA5 pozitivně

hodnotí stálé fungování bank pupečníkové krve, neboť vydávají kmenové buňky a tím pomáhají nemocným lidem zlepšovat kvalitu života, mnohdy dokonce životy i zachraňují. Uvádí, že pupečníková krev je i nadále předmětem výzkumu a má potenciál zkvalitňovat a vyvíjet modernější medicínu. Porodní asistentka PA5 popsala svůj názor na banku pupečníkové krve: „*Ve světe pomáhá pupečníková krev hodně lidem a díky bankám pupečníkové krve máme možnost uchovávat kmenové buňky mnoho a mnoho let.*“

Porodní asistentka PA1 uvedla, že podle jejího mínění je banka pupečníkové krve velice finančně nákladná na provoz a kmenové buňky by raději uchovávala ve standardní krevní bance. Finanční náklady na provoz banky by se díky tomu snížily a zkrátila by se i vzdálenost mezi porodnicí a bankou během přepravy pupečníkové krve.

Podkategorie 2 Školení o odběru pupečníkové krve

V této podkategorii je popsáno, zdali byly porodní asistentky školeny ohledně odběru pupečníkové krve, kde školení probíhalo a kdo školení prováděl.

Porodní asistentky (PA2, PA3 a PA5) byly přítomné na školení osobně a moc se jim přístup školitele líbil. Školitel měl vždy o problematice dostatečné informace a ochotně odpovídal na otázky. Porodní asistentky (PA4 a PA6) o školení slyšely od svých kolegyně z ošetřovatelské jednotky porodního sálu a na toto téma sdělily, že by rády školení zažily osobně, protože přetlumočená verze školení není tak kvalitní a některé informace se v ní ztratí.

Porodní asistentce PA5 se líbil přístup školitele a také to, jak zpracovala nově nabyté informace. Udala, že na školení mohla být přítomna každá porodní asistentka i dětská sestra, která pracuje na porodním sále, ale mohli také přijít i lékaři. Školení probíhalo v klidné místnosti. Porodní asistentka PA5 dodala: „*Školení trvalo přibližně hodinu a půl, ale vůbec nám to tak dlouhé nepřišlo. Bylo to pojaté takovou hravou a chytlavou formou, že jsme na to s kolegyněmi dlouho vzpomínaly, a hlavně jsme si hodně zapamatovaly.*“ Porodní asistentka PA5 dodala, že je škoda, že se takové školení neprovádí alespoň jedenkrát za rok a tvrdila, že díky nízkému počtu odběrů se znalosti nabyté na školení rychle zapomenou.

Porodní asistentka PA1 uvedla, že by školení o odběru pupečníkové krve uvítala. Nikdy ho totiž neabsolvovala a myslí si, že v nejbližší době ji žádné školení nečeká. Dodává: „*Jednou si ten odběr stejně budu muset zkusit, tak bych byla raději připravená.*“

Porodní asistentka PA6 se osobně nezúčastnila školení o odběru pupečníkové krve, ale byla plně seznámena od svých kolegyní o průběhu a obsahu školení. Uvedla, že v den, kdy školení probíhalo, byly na směně dvě porodní asistentky, které nabité informace dále předaly svým kolegyním. Porodní asistentka PA3 školení popsala: „*Na porodní sál přijel školitel z banky pupečníkové krve, popsal nám techniku a postup odběru, dále nám vysvětloval podrobné vyplňování dokumentace o odběru, skladování a transportu pupečníkové krve. Poté nám pustil video, ve kterém bylo poukázáno na chyby týkající se odběru pupečníkové krve. Bylo zde také nastíněno, jak se chybám při odběru vyhnout. S kolegyní, která se vzdělávací akce také účastnila, jsme podepsaly dokumentaci o řádném proškolení a nově nabité informace jsme dále předávaly dalším kolegyním.*“

Podkategorie 3 Exkurze v bance pupečníkové krve

V této podkategorii je popsáno, zda by porodní asistentky měly zájem o exkurzi do banky pupečníkové krve, co by je nejvíce zajímalо a jestli by je exkurze zlepšila v profesi porodní asistentky.

Žádná z porodních asistentek nikdy osobně nenavštívila banku pupečníkové krve. Porodní asistentka PA2 uvedla, že kdyby měla možnost jet na exkurzi do banky pupečníkové krve, ráda by ji využila. Nevadilo by jí, kdyby návštěvu banky pupečníkové krve absolvovala ve svém vlastním volnu, ale uvedla, že by tam ráda jela s kolegyněmi. Dodala, že by ji nejvíce zajímalо, jak se pupečníková krev zpracovává a jak se uchovává. Chtěla by vidět, jak se pupečníková krev v konzervách vkládá do tekutého dusíku.

Porodní asistentka PA3 odpověděla, že by ji prohlídka banky pupečníkové krve zajímalа, ale raději by se osobně setkala se ženou, která podstoupila odběr pupečníkové krve a odebranou krev následně poskytla k léčebným účelům v rodině. Dle získaných informací by porodní asistentka PA5 mohla mnohem lépe edukovat těhotné ženy o odběru a skladování pupečníkové krve, pokud by banku pupečníkové krve alespoň jednou navštívila. Díky tomu by také sama lépe pochopila danou problematiku a mohla by se tak z ní stát lepší edukátorka.

Z výzkumného šetření také vyplynul velký zájem porodních asistentek o exkurzi do banky pupečníkové krve. Získaly by zde mnoho informací užitečných do své praxe a zároveň by lépe pochopily problematiku odběru pupečníkové krve.

4.3 Zpracování rozhovorů s těhotnými ženami

Na základě analýzy získaných dat byla vytvořena 1 kategorie, která je dále členěna na 2 podkategorie (Tabulka 4). Výsledky každé kategorie jsou podrobně rozepsány a doplněny o přímé citace informantek, které jsou v textu psány kurzivou.

Tabulka 4 – Kategorie a podkategorie

Kategorie	Podkategorie
Pupečníková krev	Využití PK
	Odběr PK

Zdroj: Vlastní

Vysvětlivky: (PK = pupečníková krev)

Kategorie 1 Pupečníková krev

V kategorii jsou popsány znalosti těhotných žen o pupečníkové krvi, o jejím využití a odebírání. Dále je zde zmapován zájem těhotných žen o podstoupení odběru pupečníkové krve.

Podkategorie 1 Využití pupečníkové krve

Podkategorie vznikla na základě analýzy dat, zda mají těhotné ženy povědomí o pupečníkové krvi a o jejím využití.

Těhotná žena T1 předpokládá, že pupečníková krev je krev v pupeční šnůře, ale již neví, jak se pupečníkové krev využívá. Uvedla, že ji nikdo o této metodě needukoval a nečetla o tom ani na internetu, v knize ani v informačním letáku. Informantky (T2 a T6) měly o pupečníkové krvi podobné informace. Těhotná žena T6 odpověděla, že je to krev plodu a nachází se v pupečníku. Dodala, že o této problematice slyšela na předporodním kurzu, který navštěvuje od 28. týdne těhotenství. Porodní asistentka, která vede předporodní kurz, se o problematice odběru pupečníkové krve zmínila právě okrajově. Více

je informovala o zpracování placenty. Těhotná žena T6 ještě dodala: „*Stejně ani v okolí mých známých a rodiny neznám nikoho, kdo by si pupečníkovou krev nechal odebrat.*“

Těhotná žena T5 uvedla, že ví jen to, že pupečníková krev je krev v placentě a pupečníku, ale žádné další informace o této problematice nikdy neslyšela. Prý ji nikdo needukoval ani o tom nikde nečetla. Informantka T3 věděla o využití pupečníkové krve to, že se využívá k transplantacím kmenových buněk a že tento postup může zachraňovat životy. Těhotná žena T4 věděla, kde se pupečníková krev nachází a udala, že pupečníková krev dodává dítěti živiny a kyslík a dále uvedla, že pupečníková krev obsahuje kmenové buňky, které se využívají jako léčebná metoda například u leukemického onemocnění. Informace k tématu nabyla z knih o těhotenství, prospektů a internetových zdrojů.

Podkategorie 2 Odběr pupečníkové krve

Podkategorie popisuje, jak si těhotné ženy představují odběr pupečníkové krve, jaký mají těhotné ženy zájem o možnost odběru pupečníkové krve, zda by odběr podstoupily.

Těhotné ženy (T4 a T6) měly povědomí o tom, kdy se odběr pupečníkové krve provádí. Těhotná žena T4 uvedla, že si odběr pupečníkové krve představuje jako běžný odběr krve do zkumavek z přestříženého pupečníku po porodu dítěte. Těhotná žena T6 udala, že se odběr provádí po tom, co porodní asistentka zaškrťí a odstrňne plod od pupečníku.

Těhotné ženy (T1, T2, T3 a T5) neměly zcela jasnou představu o tom, kdy a jak se odběr provádí. Těhotná žena T3 o odběru pupečníkové krve nic nevěděla, ale po následné edukaci v něm viděla velké pozitivum. Těhotná žena T2 popsala odběr pupečníkové krve následovně: „*Já si myslím, že se pupečníková krev odebírá těsně před tím, než se dítě porodí. Protože kdyby se odebrala moc brzo, mohlo by to dítě umřít.*“ Doplnila, že odběr nikdy neviděla (na internetu, v knize ani informačním letáku), tak si neumí představit, jak se odběr provádí. Těhotná žena T5 si samotný odběr pupečníkové krve také neuměla představit a uvedla, že má velice bujnou fantazii, a proto nad odběrem pupečníkové krve raději nepřemýšlí. Těhotná žena T1 odpověděla, že by odběr pupečníkové krve mohl probíhat tím způsobem, že se zavede jehla do břicha matky a odebere se krev. Dodala, že jinak si odběr neumí představit.

Informantky (T1, T3, T4, T5 a T6) by odběr pupečníkové krve nepodstoupily, neboť k němu nemají dostatek informací. Těhotná žena T5 uvedla, že vzhledem k tomu,

že ji nikdo o této možnosti neinformoval, ani sama o tom nikde nečetla a již je ve 35. týdnu těhotenství, odběr pupečníkové krve by nepodstoupila. Potřebné informace si k problematice dohledá v případě dalšího těhotenství a poté se nad odběrem zamyslí. Těhotná žena T4 by odběr pupečníkové krve pro vlastní účely nepodstoupila z finančních důvodů a o odběru pro dárcovství zatím vůbec neuvažovala. Těhotná žena T1 ke své odpovědi dodala: „*Ani si neumím představit, kolik takový odběr pupečníkové krve pro vlastní využití stojí. Ale když se o tom nemluví a vlastně se to ani tolík nedělá, tak to musí být asi vysoká cena.*“

Těhotná žena T2 ve dvacátém druhém týdnu těhotenství má vážný zájem o odběr, vysoký poplatek za něj ji neodradil. Podrobněji se informuje u svého obvodního gynekologa.

5 Diskuze

Bakalářská práce se zabývá problematikou odběru pupečníkové krve. Pupečníková krev je zdrojem kmenových buněk, které jsou využívány při transplantaci a používá se při léčbě celé řady nemocí, jako je akutní lymfoblastická leukémie, akutní myeloidní leukémie, Burkittův lymfom nebo při léčbě genetických poruch: syndrom selhání kostní dřeně nebo hemoglobinopatie (Merwe, 2016). Pupečníková krev je krev plodu, která se nachází v pupečníku a placentě (Gregora, 2017). Odběr pupečníkové krve se provádí po porodu plodu přímo z přestříženého pupečníku a odebíráme ji do speciálních vaků k tomu určených (Skuplíková, 2009). Existují dva typy odběru – pro dárcovství a pro vlastní účely (bpk, © 2019). Žena si může z těchto dvou typů vybrat, avšak každý typ má své úskalí. Pro dárcovský odběr musí žena rodit v porodnici, která tento typ odběru umožňuje, a to jsou jen 3 porodnice v České republice (bpk, © 2019). Odběr pro vlastní účely je finančně hrazen nemalou částkou. Pupečníková krev je dále zpracovávaná v bance pupečníkové krve, kde se i skladuje v tekutém dusíku mnoho let (Behinová, 2012).

Pro bakalářkou práci nazvanou „Problematika odběru pupečníkové krve“ byly stanoveny 3 cíle. Prvním cílem bylo zjistit, zda mají porodní asistentky znalosti o odběru pupečníkové krve, druhý cíl měl ověřit znalosti těhotných žen o odběru pupečníkové krve, a třetí cíl měl zmapovat, zdali mají těhotné ženy zájem o odběr pupečníkové krve.

Na kvalitativním výzkumném šetření se podílely dva výzkumné soubory. První výzkumný soubor tvořilo 6 porodních asistentek, které měly alespoň roční praxi na ošetřovatelské jednotce porodního sálu. Druhým výzkumným souborem bylo 6 těhotných žen, které pravidelně navštěvovaly prenatální poradnu. Výzkumné šetření bylo provedeno pomocí individuálních polostrukturovaných rozhovorů.

Prvním výzkumným souborem byly porodní asistentky. Výzkumným šetřením bylo zkoumáno, zda umí porodní asistentky popsat a vysvětlit postup odběru pupečníkové krve. Porodní asistentky PA2 až PA6 uváděly, že si před každým odběrem pupečníkové krve pro jistotu znova nastudují přesný postup odběru, byť obecné základy odběru znají. Skuplíková (2009) uvádí, že by porodní asistentka před odběrem pupečníkové krve měla rádně zkontrolovat expiraci odběrového setu a připravit veškeré pomůcky, které jsou pro odběr nezbytné. Porodní asistentky PA2 až PA6 rádně kontrolují před odběrem

pomůcky a soustředí se na to, aby odběr proběhl bez komplikací. Myslím si, že kontrola expirace odběrového setu a všech nezbytně nutných pomůcek pro odběr pupečníkové krve je zcela nezbytná. Avšak každá porodní asistentka, si musí individuálně promyslet a je to jen v jejím osobním zájmu, zda si postup odběru pupečníkové krve před samotným odběrem teoreticky zopakuje nebo zda si je zcela jistá, že postup bezchybně zná.

Dále jsme výzkumným šetřením zjišťovali, zda porodní asistentky znají, kde se uchovává odebraná pupečníková krev na porodním sále. Vak s pupečníkovou krví, zkumavky se sraženou pupečníkovou krví a s krví matky a všechny potřebné formuláře k odebranému štěpu se uskladní v ledničce v jednom obalu (bpk, ©20219). Každá porodní asistentka si je vědoma přítomnosti zvláštní lednice pro uchovávání pupečníkové krve na porodním sále. Dle porodních asistentek se každý den musí kontrolovat teplota uvnitř lednice a dle týdenního plánu řádně lednici dezinfikovat. Měla by být stále funkční, neboť okamžité použití a jakékoli poruchy by měly porodní asistentky ihned hlásit. Lednici na porodní sál dodává firma, která zprostředkovává odběr. Ta také určuje podmínky pro uchovávání pupečníkové krve na porodním sále. Odebraná pupečníková krev se v žádném případě nesmí zamrazit a uchovává se do příjezdu pracovníka odpovědného za transport při teplotě 4 až 15 °C (Bláhová, 2014). Analýza dat odhalila, že i když PA1 nikdy odběr pupečníkové krve neprováděla, ví, kde se nachází pomůcky pro odběr i lednice pro uchování odebrané pupečníkové krve a řádně kontroluje teplotu uvnitř lednice a podle týdenního plánu prací na ošetřovatelské jednotce porodního sálu dezinfikuje vnitřek lednice.

Ve výzkumném šetření jsme také zjišťovali, jaký mají porodní asistentky názor na pupečníkovou krev a její odběr. Pozitivní názory na pupečníkovou krev a její využití jsme zaregistrovali od PA2, PA3, PA4, PA5 a PA6. Behinová (2012) uvádí, že odběr pupečníkové krve je pro matku i pro dítě zcela bezbolestný. Z rozhovorů s porodními asistentkami PA2 a PA5 jsme zjistili, že těhotné ženy nemají o odběr zájem, protože mají strach z bolestivého zákroku. Většina porodních asistentek vyzdvihla právě bezbolestnou cestu získání kmenových buněk. Na základě analýzy dat mají porodní asistentky pozitivní názor na pupečníkovou krev i na její odběr. Na druhou stranu porodní asistentka PA1 měla negativní názor na odběr pupečníkovou krev. Dle jejích slov jsou s odběrem pupečníkové krve pro vlastní využití spojeny vysoké finanční náklady nebo odloučení od blízké rodiny za účelem porodu v porodnici, která zajišťuje dárcovský odběr.

V rozhovorech uváděly porodní asistentky četnost odběrů pupečníkové krve. Dle slov všech dotázaných se počet odběrů rapidně snižuje. Na základně analýzy dat se na ošetřovatelské jednotce porodního sálu provádí přibližně 1 odběr za rok. Četnost odběrů stále klesá a porodní asistentka PA5 uvedla, že před 20 lety se odebíralo až 15 odběrů za měsíc. Největší problém vidíme v tom, že při tak nízkém výskytu odběrů pupečníkové krve bude klesat počet porodních asistentek i lékařů, kteří dobře a bezchybně zvládají postup odběru pupečníkové krve. Při výzkumném šetření jsme se dověděli, že Banka pupečníkové krve zrušila spolupráci s nemocnicí ve Slaném. Domníváme se, že pro Banku pupečníkové krve byly odběry, transport a uchování pupečníkové krve velice finančně nákladné. Můžeme tedy předpokládat, že četnost odběrů bude i nadále klesat. Doufejme ale v to, že komerční odběry pupečníkové budou snižovat svou cenu, a proto budou mít těhotné ženy o tento odběr větší zájem.

Dále nás zajímal fakt, zda jsou porodní asistentky rádně školeny příslušnými firmami, které odběr pupečníkové krve zprostředkovávají. Armson (2015) uvádí, že porodní asistentky jsou uznávány za primární zdroj informací a poradenství klientkám a měly by být dobře informovány o praktických důsledcích odběru a skladování pupečníkové krve. Vzdělávací akce probíhají, ale pouze pro porodní asistentky, které mají směnu na porodním sále, ostatní se o ní dovídají až od zúčastněných kolegyní. Porodní asistentky, které školením osobně prošly, ho hodnotily velice kladně. Je důležité, aby školitel zaujal, a porodní asistentka PA5 tuto náležitost hodnotila kladně. Díky tomuto aspektu si porodní asistentky lépe zapamatovaly informace, které jim byly poskytnuty, a rády na tento zážitek vzpomínají. Dle analýzy dat nebyly osobně školeny všechny dotázané porodní asistentky. Podle toho, co uvádí Armson (2015), by měly firmy, které odběr pupečníkové krve zprostředkovávají, poskytnou rádné školení všech porodních asistentek, protože porodní asistentky by měly být dostatečně informovány o současném použití pupečníkové krve, aby mohly diskutovat s klientkami a odpovídat na většinu otázek.

Zajímavým zjištěním bylo, že porodní asistentky pracující na porodním sále needukují těhotné ženy o možnosti odběru pupečníkové krve. Těhotné ženy by podle nich měl edukovat obvodní gynekolog již v prenatální péči nebo porodní asistentka pracující v jeho ordinaci. Dušová (2019) tvrdí, že porodní asistentka jako edukátor je nezbytnou součástí ošetřovatelského plánu, edukuje o ošetřovatelských postupech a připravuje pro ženy

informační materiály. Do porodnice by těhotné ženy měly k hospitalizaci přicházet s vyplněnou potřebnou dokumentací a porodniči s předstihem informovat o podstoupení odběru, míní porodní asistentka PA5. Podle Armsona (2015) jsou těhotné ženy více nakloněny pro darování krve veřejné bance než pro privátní a hybridní banky.

Druhým výzkumným souborem byly těhotné ženy, které pravidelně navštěvovaly prenatální péči. Výzkumným šetřením bylo zjištěno, že těhotné ženy nejsou edukovány o možnosti odběru pupečníkové krve od svého obvodního gynekologa nebo porodní asistentky pracující v ordinaci gynekologa nebo na porodním sále. Dušová (2019) uvádí, že porodní asistentka informuje ženy o životním stylu v těhotenství, při kojení, o péči o novorozence a také může diagnostikovat těhotenství a doporučovat nebo provádět vyšetření nutná ke sledování fyziologického těhotenství. Podle Ministerstva zdravotnictví ČR je porodní asistentka také plně zodpovědný zdravotnický pracovník, který pracuje v partnerství se ženami a dává jim potřebnou podporu, péči a rady během gynekologického onemocnění, těhotenství, porodu, v období šestinedělí a poskytuje péči novorozencům a dětem kojeneckého věku. Těhotná žena T4 uvedla, že se o problematice odběru pupečníkové krve dověděla z informačního letáku u svého obvodního gynekologa, z knihy o těhotenství a z internetu. Další těhotnou ženou, která uvedla, že se s informacemi o možnosti odběru pupečníkové krve dověděla během těhotenství byla T6, která absolvovala předporodní kurzy od 28. týdne těhotenství. Porodní asistentka, která kurzy vedla, se o odběru zmínila, ale jen okrajově. Dle mého názoru, by se porodní asistentky, které pracují v ordinaci obvodního gynekologa a také ty, které vedou předporodní kurzy, měly více zaměřit na edukaci těhotných žen o možnosti odběru pupečníkové krve.

Pouze těhotné ženy (T4 a T6) měly představu o odběru pupečníkové krve. Weberová (2015) uvádí, že se pupečníková krev odebírá bezprostředně po přerušení pupečníku, protože krev v placentě se rychle sráží a Behinová (2012) dodává, že odběr pupečníkové krve musí být proveden před porodem placenty. Tyto těhotné ženy (T4 a T6) odpověděly, že se odběr provádí při porodu po přestříhnutí pupečníku. Těhotná žena T5 si odběr raději představila nechtěla a těhotné ženy T1, T2 a T3 neuvedly, že se odběr provádí při porodu. Jejich představa byla taková, že se odebírá pupečníková krev zavedením jehly do břicha matky, nebo že se odběr provádí těsně před porodem.

Domníváme se, že tyto nepřesné informace jsou výsledkem neinformovanosti těhotných žen o problematice odběru pupečníkové krve.

Dle výzkumného šetření pouze těhotná žena T2 uvažuje o využití odběru pupečníkové krve. Uvedla, že musí o odběru získat více informací od svého gynekologa. Těhotná žena T6 uvažuje nad tím, že by si nechala odebrat pupečníkovou krev třeba při přístím těhotenství. Ostatní těhotné ženy neuvažovaly o odběru pupečníkové krve. Jako důvody uváděly – nedostatek informací o této problematice, vysoké finanční náklady a separaci od rodiny kvůli dárcovskému odběru. Myslím si, že tyto důvody, proč nevyužít možnosti odběru pupečníkové krve, mohou být minimalizovány po obnově dárcovského odběru ve více porodnic v České republice.

Z tohoto výzkumného šetření vyplývá, že by těhotné ženy měly být více edukovány porodními asistentkami o možnosti odběru pupečníkové krve. Můj názor je ten, že právě proto četnost odběrů klesá a také proto, že se omezil počet porodnic, které poskytují odběr pro dárcovství. Těhotné ženy nemají zájem o odběr, protože nejsou dostatečně informované. Dále nás zajímalo, zda jsou těhotné ženy dostatečně informovány, a to souvisí s otázkou, zda mají těhotné ženy zájem o odběr. Těhotné ženy ví, co je to pupečníková krev. Z výzkumného šetření ale vyplynulo, že nemají ponětí o využití pupečníkové krve a o jejím odběru. Podle výzkumného šetření mají porodní asistentky povědomí o odběru pupečníkové krve, ale jejich znalosti a zkušenosti závisí na počtu odběrů pupečníkové krve. Věřím, že porodní asistentky, které během rozhovoru přiznaly, že těhotné ženy o této problematice needukují, se nad touto zkušeností zamyslí a v budoucnu budou edukaci věnovat více pozornosti. Dále doufám, že budou těhotné ženy samy vyhledávat informace o odběru pupečníkové krve a že četnost odběrů poroste výše.

6 Závěr

Bakalářská práce se zabývala problematikou odběru pupečníkové krve. Cílem výzkumného šetření bylo zjistit, jaké mají porodní asistentky a těhotné ženy povědomí o problematice odběru pupečníkové krve.

První výzkumnou otázkou jsme zjišťovali, jaké znalosti mají porodní asistentky o odběru pupečníkové krve. Výzkumným šetřením bylo zjištěno, že většina porodních asistentek dokázala popsat odběr pupečníkové krve, avšak přesný postup krok za krokem si porodní asistentky připomínají před samotným odběrem. Porodní asistentka PA1 se nikdy s odběrem pupečníkové krve nesetkala a také nedokázala popsat postup a techniku odběru. Porodní asistentka PA5 měla nejvíce informací o odběru a postup a techniku popsal podrobně. Výhodou pro ni byla praxe na ošetřovatelské jednotce porodního sálu, kde se dříve provádělo i 15 odběrů za měsíc.

Druhá výzkumná otázka se zajímala o znalosti těhotných žen o odběru pupečníkové krve. Z výzkumného šetření vyplynulo, že velice malá část těhotných žen má povědomí o odběru pupečníkové krve. Je pravda, že všechny tázané těhotné ženy věděly, co je to pupečníková krev, ale jen těhotné ženy (T4 a T6) dokázaly popsat využití pupečníkové krve. Těhotná žena T4 odpověděla, že se o pupečníkové krvi dověděla z těhotenských knih, informačního letáku u gynekologa a z internetu. Těhotná žena T6 navštěvovala předporodní kurzy, kde se porodní asistentka zmínila o možnosti odběru pupečníkové krve. Těhotné ženy T4 a T6 také jako jediné uvedly, že se odběr provádí při porodu po porodu plodu z přestříženého pupečníku. Ostatní těhotné ženy se nesetkaly s jedinou informací o této problematice. Z toho nám vyplývá, že informovanost těhotných žen o možnosti odběru pupečníkové krve je silně nedostačující.

Třetí výzkumná otázka zjišťovala, jaký mají těhotné ženy postoj k odběru pupečníkové krve. Většina těhotných žen uvedla, že o odběru pupečníkové krve nemají zájem z důvodu nedostatku informací o této problematice. Dále uvádely, že pro dárcovský odběr by si musely vybrat pouze porodnice k tomu určené a odběr pro vlastní účely je pro většinu žen velkou finanční zátěží. Těhotná žena T2 jako jediná uvedla, že do svého porodu má ještě dostatek času a že tu dobu využije pro sběr informací ohledně odběru, který by ráda při porodu podstoupila. Uvedla, že finanční stránka u ní není žádný problém a že v otázce kmenových buněk vidí velkou budoucnost.

Bakalářská práce může studentkám porodní asistence, porodním asistentkám, ale také i těhotným ženám zvýšit povědomí o problematice odběru pupečníkové krve. Získané poznatky při zpracování výzkumného šetření mohou pomoci porodním asistentkám uvědomit si, jak důležitá je edukace v jejich povolání.

7 Seznam použité literatury

- 1) ARMSON, B., A., ALLAN, D., S., CASPER, R., F., 2015. Umbilical Cord Blood: Counselling, Collection and Banking. *Journal of Obstetrics and Gynaecology*, 832-844. ISSN 1879-3479.
- 2) Banka pupečníkové krve České republiky, ©2019 [online]. [cit. 2019-12-10]. Dostupné z: <http://bpk.cz/>
- 3) BEHINOVÁ, M., AŠENBRENEROVÁ, I., KAISEROVÁ, K., KARGER, P., 2012. *Nová velká kniha o mateřství*. 3., vydání, Praha, 368 s. ISBN 978-80-204-2816-5.
- 4) BINDER, T., et al., 2012 *Porodnictví*. Praha: Karolinum. 298 s. ISBN 978-80-246-1907-1.
- 5) BLÁHOVÁ, M., 2014. *Standardní postupy – odběr pupečníkové krve a pupečníkové tkáně pro Cord Blood Center CZ, s.r.o.* 3. vydání. Nemocnice Strakonice a.s.
- 6) BUTLER, M., MENITOVA, J., E., ©2012. *Uchovávání pupečníkové krve v krevních bankách*. [online]. [cit. 2020/02/04] Dostupné z: <https://www.pupecnikova-krev.cz/pro-odborniky/medicina/46-biologie-kmenovych-bunek>
- 7) BUTLER, M., MENITOVA, J., E., 2011. Umbilical cord blood banking: an update. *Journal of assisted reproduction genetics*. 28(8), 669-676. doi:10.1007/s10815-011-9577-x.
- 8) CETKOVSKÝ, et al., 2016. Současnost a budoucnost alternativních zdrojů hematopoetických buněk včetně pupečníkové krve. Perspektivy bank pupečníkové krve. Závěry Panelu expertů. *Transfuze Hematologie Dnes*, 210-223. ISSN 1213-5763.
- 9) Cord blood center, ©2019 [online]. [cit. 2019-12-9]. Dostupné z: <https://cordbloodcenter.cz/odber-a-uskladneni/5-jednoduchych-kroků-k-odberu/>.
- 10) Cord blood center, ©2020 [online]. [cit. 2020/03/05]. Dostupné z: <https://www.cordbloodcenter.sk/ceptral/>
- 11) ČERMÁKOVÁ, B., 2017. *K porodu bez obav*. Cpress. 144 s. ISBN 978-80-265-0579-2

- 12) DOLEŽAL, A., et al., 2007. *Porodnické operace*. Praha: Grada Publishing. 376 s. ISBN 978-80-247-0881-2.
- 13) DUŠOVÁ, B., et al., 2019. *Edukace v porodní asistentci*. Praha: Grada Publishing. 144 s. ISBN 978-80-271-0836-7.
- 14) DVOŘÁKOVÁ, P., ©2011. *I souhlas s neodebráním pupečníkové krve by měl být informovaný*. [online]. [cit. 2020/02/02]. Dostupné z: <https://www.pupecnikovakrev.cz/pro-odborniky/pravo>
- 15) FLORENCE, 2012. Cesta pupečníkové krve. *Florence*. 12(8), 14. ISSN 1801-464X.
- 16) GREGORA, M., VELEMÍNSKÝ, M., 2011. *Nová kniha o těhotenství a mateřství*. Praha: Grada Publishing, 240 s. ISBN 978-80-247-3081-3.
- 17) GREGORA, M., VELEMÍNSKÝ, M., 2013. *Čekáme děťátko*. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing. 384 s. ISBN 978-80-247-3781-2.
- 18) GREGORA, M., VELEMÍNSKÝ, M., 2017. *Těhotenství a mateřství: nová česká kniha*. 2., aktualizované vydání, Praha: Grada Publishing, 256 s. ISBN 978-80-247-5579-3.
- 19) HÁJEK, Z., ČECH, E., MARŠÁL, K., 2014. *Porodnictví*. 3. zcela přepracované a doplněné vydání, Praha: Grada Publishing, 579 s. ISBN 978-80-247-4529-9.
- 20) HANÁKOVÁ, T., CHVÍLOVÁ WEBEROVÁ, M., VOLNÁ, P., et al., 2015. *Velká kniha o matce a dítěti*. 2., aktualizované vydání, Brno: CPress, 256 s. ISBN 978-80-264-0755-3.
- 21) JORDENS, C., F., O'CONNOR, M., A., KERRIDGE, I., H., et al., 2012. Religious perspectives on umbilical cord blood banking. *Journal of law and medicine*, 19(3), 497-511. ISSN 1320159X
- 22) KELNAROVÁ, J., MATĚJKOVÁ, E., 2010. *Psychologie*. Praha: Grada Publishing. 184 s. ISBN 978-80-247-3270-1.
- 23) KOO, H.H., AHN. H.S., 2012. Umbilical cord blood transpantation. *Korean Journal of Pediatrics*. 219-223. ISSN 17381061.
- 24) LAZÁRKOVÁ, M., 2013. Nová technika odběru pupečníkové krve. *Sestra: odborný časopis pro sestry a ostatní nelékařské zdravotnické pracovníky*. Praha: Mladá fronta, 1, 38-39. ISSN 1210-0404.

- 25) MATIJEVIĆ, R., KRJAVEC, K., 2016. Knowledge and attitudes among pregnant women and maternity staff about umbilical cord blood banking. *Official Journal of the British Blood Transfusion Society*, 462-466. doi:10.1111/tme.12365.
- 26) MERWE, E., URBAN, M., 2016. Umbilical cord blood stem cells: interesting history tainted with debate and controversy. *Obstetrics and Gynaecology Forum*, 6-9. ISSN 1027-9148.
- 27) Ministerstvo zdravotnictví české republiky, ©2014 [online]. [cit. 2020/04/29]. Dostupné z: https://www.mzcr.cz/Odbornik/dokumenty/kdo-je-porodni-asistentka-a-jak-se-stat-porodni-asistentkou-_9078_3076_3.html
- 28) Národní centrum tkání a buněk, ©2018 [online]. [cit. 2019/12/10]. Dostupné z: <http://www.natic.cz/>
- 29) PASSARGE, E., 2019. *Barevný atlas genetiky*. 5. vydání. Praha: Grada Publishing. 472 S. ISBN 978-80-3099-8.
- 30) PENKA, M., TESAŘOVÁ, E., et al., 2012 *Hematologie a transfuzní lékařství II*. Praha: Grada Publishing. 208 s. ISBN 978-80-247-3460-6.
- 31) PROCHÁZKA, M., PILKA, R., 2018. *Porodnictví pro studenty všeobecného lékařství a porodní asistence*. 2. vydání. Olomouc. 255 s. ISBN 80-244-5322-3.
- 32) PRŮCHA, J., VETEŠKA, J., 2014. *Andragogický slovník*. 2. vydání. Praha: Grada Publishing. 320 s. ISBN 978-80-247-4748-4.
- 33) PTÁČEK, R., BARTŮNĚK, P., 2014. *Etické problémy medicíny na prahu 21. století*. Praha: Grada Publishing, Edice celoživotního vzdělávání ČLK. 519 s. ISBN 978-80-247-5471-0.
- 34) Pupečníková krev, ©2011 [online]. [cit. 2020/01/20]. Dostupné z: <https://www.pupecnikova-krev.cz/preclete-si/65-kdo-chrani-pupecnikovou-krev>
- 35) Rodinná banka perinatálních a mesenchymálních buněk, ©2019 [online]. [cit. 2019/12/9]. Dostupné z: <https://www.cekammiminko.cz/jsem-rozhodnuta-ulozit-pupecnikovou-krev-nebo-tkan/ceniky-sluzeb/>
- 36) ROZTOČIL, A., et al., 2017. *Moderní porodnictví*. 2., přepracované vydání, Praha: Grada Publishing. 656 s. ISBN 978-80-247-5753-7.
- 37) ŘEHÁČEK, V., MASOPUST, J., et al., 2013. *Transfuzní lékařství*. Praha: Grada Publishing. 264 s. ISBN 978-80-247-4534-3.

- 38) SKUPLÍKOVÁ, M., 2009. Pupečníková krev. *Sestra: odborný časopis pro sestry a ostatní nelékařské zdravotnické pracovníky*. Praha: Mladá fronta, 19 (6), 55-56. ISSN 1210-0404.
- 39) SLEZÁKOVÁ, L., et al., 2017. *Ošetřovatelství v gynekologii a porodnictví*. 2. vydání. Praha: Grada Publishing. 280 s. ISBN 978-80-271-9794-1.
- 40) STEWART, C., KERRIDGE, I., 2012. Umbilical cord blood banking and the next generation of human tissue regulation: An agenda for research. *Journal of Law and Medicine*, 424-429. ISSN 1320159X.
- 41) ŠVAŘÍČEK, R., et al., 2014. *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*. 2. vydání. Praha: Portál. 377 s. ISBN 978-80-262-0644-6.
- 42) TROJAN, S., et al., 2003. *Lékařská fyziologie*. 4. vydání. Praha: Grada Publishing. 771 s. ISBN 80-247-0512-5.

8 Seznam příloh

Příloha 1 – Dokumentace k odběru a transportu pupečníkové krve a tkáně pupečníku

Příloha 2 - Set pro odběr pupečníkové krve

Příloha 3 - Ceník odběru pupečníkové krve

Příloha 4 – Žádost o výzkumné šetření

Příloha 5 – Otázky k rozhovoru s porodními asistentkami

Příloha 6 – Otázky k rozhovoru s těhotnými ženami

9 Seznam zkratek

BPK	banka pupečníkové krve
ČR	Česká republika
EUR	Euro – evropská měna
hCG	Human chorionic gonadotropin – lidský choriový gonadotropin (hormon)
HIV	Human immunodeficiency virus - lidský virus imunologické nedostatečnosti
KČ	Koruna česká - měna
ml	mililitr
Natic	Národní Centrum Tkání a Buněk, a.s.
s.c.	sectio caesarea – císařský řez
USA	United States of Amerika – Spojené státy americké

10 Seznam cizích slov

epidurální anestezie	vpravení anestetik do páteřního kanálu
epiziotomie	nástříh hráze při porodu
hematom	výron krve pod kůží
hepatitida	žloutenka
imunodeficienze	patologické stavy imunity
incize	chirurgické otevření
intramuskulárně	do svalu
intravenózně	do žily
leukémie	nádorové onemocnění, které vychází z krvetvorné tkáně
lymfom	zhoubné nádory mízních uzlin a lymfatické tkáně
partus praematurus	předčasný porod
per sectio caesarea	císařským řezem
perinatální asfyxie	přerušení dodávky kyslíku do organismu plodu při porodu
syfilis	pohlavně přenosná infekce
uterotonikum	látky vyvolávající stahy děložního svalu
vakuumextraktor	umělohmotný zvon, který se pomocí podtlaku nasadí na hlavičku plodu při porodu a tahem za zvon se hlavička porodí

Příloha 1 – Dokumentace k odběru a transportu pupečníkové krve a tkáně pupečníku (zdroj: BLÁHOVÁ, M., 2014. *Standardní postupy – odběr pupečníkové krve a pupečníkové tkáně pro Cord Blood Center CZ, s.r.o.* 3. vydání. Nemocnice Strakonice a.s.)

TKÁŇ PUPEČNÍKU

Informovaný souhlas k odběru, zpracovávání a skladování tkáně pupečníku pro vlastní potřebu dárce (pro autologní použití)

I. Úvodní ustanovení

Tento **Informovaný souhlas** je svobodný, vážný a prost omylu učiněný projev vůle, kterým:

a) budoucí matka, která má plnou způsobilost k právním úkonům, **uděluje souhlas (souhlasí) s provedením níže uvedených vyšetření** (zejména odběrem periferní žilní krve), nutných k tomu, aby mohla být odebrána tkáň pupečníku,

b) budoucí zákonné zástupci z budoucí matky narozeného dítěte, kteří mají plnou způsobilost k právním úkonům, **uděluji souhlas (souhlasí) s opatřováním (odběrem) tkáně pupečníku s jejím dalším zpracováním, skladováním a distribucí k následné izolaci kmenových buněk, a to pro vlastní potřebu dítěte, jehož pupečník bude odebrán (dále též jen „dárce“).**

Tkání pupečníku se rozumí želatinová hmota, která obaluje tepny a žily v pupečníku; nazývá se i Whartonův gel.

Vlastní potřebou se rozumí využití kmenových buněk z pupečníku pro dítě, jehož pupečník byl při porodu odebrán.

Předložení tohoto Informovaného souhlasu k seznámení a podpisu budoucím zákonným zástupcům dítěte a budoucí matce předchází lékařem či jiným odborným pracovníkem ústně učiněné poučení o povaze, účelu a rizicích odběru tkáně pupečníku.

Pokud nejste po ústním poučení, které Vám bylo poskytnuto, pěsvedčen/a, že tento dokument, který je Vám předkládán, můžete podepsat, nečíňte tak.

Informovaný souhlas lze kdykoliv bez udání důvodu odvolat, s výjimkou situace, kdy byl již zdravotnický výkon zápočat a nelze ho bez ohrožení zdraví nebo života přerušit nebo předčasně ukončit.

II. Identifikace osob udělujících souhlas

Předpokládané místo porodu: _____

Budoucí matka

Jméno a příjmení:

Rodné číslo:

Adresa trvalého bydliště:

Telefon, e-mail:

Budoucí zákonné zástupci

Budoucí matka

Jméno a příjmení:

Rodné číslo:

Adresa trvalého bydliště:

Telefon, e-mail:

Budoucí otec

Jméno a příjmení:

Rodné číslo:

Adresa trvalého bydliště:

Telefon, e-mail:

III. Povaha zákroku

A. Vyšetření, která se provádějí před odběrem tkání pečeňku

Před tím, než se tkání pečeňku odebere, je třeba získat další informace. K tomuto účelu je mimo jiné potřeba vyplnit „Dotazník k odběru pečeňkové / pečeňkové a placentární krve / tkání pečeňku“.

Matce dítěte se odebírají vzorky žilní krve v době odběru tkání pečeňku, nebo pokud to není možné, do 7 dnů po odběru. Minimálně se provádějí vyšetření k průkazu známek infekce: HIV typu 1, 2 (stanovení protilátky a antigenu p24), HBV (stanovení povrchového antigenu a protilátky proti nukleokapsidovému antigenu HBV), HCV (stanovení protilátky) a syfilis.

Vzhledem k tomu, že odběr tkání pečeňku probíhá v rámci odběru pečeňkové / pečeňkové a placentární krve, není nutno požadované dokumenty vyplňovat dvakrát a matce odebírat vzorky žilní krve dvakrát.

B. Průběh odběru

Příprava k odběru tkání pečeňku se neliší od běžné přípravy k porodu a k odběru pečeňkové / pečeňkové a placentární krve, odběr tkání pečeňku nevyžaduje žádnou speciální přípravu. Odběr tkání pečeňku se provádí bezprostředně po odběru pečeňkové / pečeňkové a placentární krve. Opláchnutá a vydezinfikovaná část pečeňku se po zasvorkování na obou koncích vystříhne z vnější strany svorek a vloží se do sterilní odběrové nádoby. Tkání pečeňku lze odebírat v případě porodu cisařským řezem. Nejsou nutná žádná následná opatření. Odběr tkání pečeňku provádí porodní asistentka nebo lékař gynékologicko - porodnického oddělení.

IV. Zpracování a uskladňování tkání pečeňku a další možnosti nakládání s tkání

Odebranou tkání pečeňku spolu s pečeňkovou / pečeňkovou a placentární krvi přepravuje pracovník CBC CZ do tkáňového zařízení. Odběrová nádoba se označí jedinečným číselným kódem. Následně se tkání pečeňku zpracuje. Uchovává se přibližně 10 cm dlouhá část pečeňku obsahující mezenchymální kmenové buňky. Kousky tkání pečeňku se skladují v šesti kryozumavkách. To umožňuje opakování léčebné využití tkání pečeňku.

Poté se tkání pečeňku zamrazí v tekutém dusíku a skladuje se ve speciálních kontejnerech při teplotách nižších než -130 °C. Současně se provádějí mikrobiologické testy tkání pečeňku. O celém procesu zpracování se vede pečlivá dokumentace a o výsledkách vyšetření jsou zákonní zástupci písemně informováni. Opatřování, vyšetřování, zpracování, propuštění, skladování a distribuce se děje v souladu s platnými právními předpisy a za podmínek stanovených v Smlouvě o zajištění opatření (odběru) pečeňkové krve / pečeňkové a placentární krve / tkání pečeňku, jejich dalšího zpracování, skladování a distribuci.

V. Specifika tkání pečeňku

Význam tkání pečeňku

Tkání pečeňku je jedinečná z několika důvodů:

- Obsahuje kmenové buňky s unikátními vlastnostmi, které pocházejí z prenatálního vývoje dítěte. Nejdůležitější z nich jsou **mezenchymální kmenové buňky**. Ty se nacházejí i v pečeňkové krvi, i když ve výrazně menším množství než v tkání pečeňku.
- Lze ji odebírat pouze těsně po porodu.
- Mezenchymální kmenové buňky z tkání pečeňku představují alternativu pro buněčnou terapii při **regeneraci (obnovu) poškozených tkání** organismu. Jsou schopné měnit se na specializované buňky nebo tkání v lidském organismu jako např. buňky kosti (osteocyty) a chrupavek (chondrocyt), buňky srdečního svalu, svalové, nervové buňky, buňky jater, kůže či pankreatu.
- Kmenové buňky z tkání pečeňku se také mohou použít jako podpora při standardní transplantaci krvetvorných kmenových buněk s cílem zlepšit výsledky léčby.
- Kmenové buňky z tkání pečeňku se už aplikují v klinických studiích u pacientů trpících selháním jater, s diabetem mellitus, se sklerózou multiplex, s poškozením srdečního svalu, myelodysplastickým syndromem a další.

VI. Situace, za kterých se odběr tkání pečeňku neprovádí

Odběr se neprovádí u takových infekcí těhotné budoucí matky, které se mohou během porodu nebo po porodu přenést na dítě. Odběr se neprovádí také u komplikací během těhotenství nebo porodu. Odběr se neprovádí tehdy, pokud není před porodem podepsán informovaný souhlas a tento předán pracovníkovi zdravotnického zařízení nebo pokud s odběrem nesouhlasí porodník pomáhající při porodu. Odběr tkání nikdy nesmí vést ke zhoršení situace budoucí matky nebo dítěte při obtížné probíhající porodu a nesmí v žádném případě narušit péči o budoucí matku nebo dítě. V takovém případě se o odběru upouští. Toto rozhodnutí náleží zdravotnickému personálu, který u porodu pomáhá.

VII. Komplikace při odběru, zpracování a uskladňování tkání pečeňku

Odběr a uchování tkání pečeňku neznamená žádné riziko pro budoucí matku dítěte nebo dítě samotné. Posoudí-li lékař, že je porod nestandardní či komplikovaný, může a je kompetentní měnit rozhodnutí o tom, že k opatření tkání nedojde.

- Při zpracování a uskladňování tkání může dojít ke komplikacím, které mohou vést až k případnému znehodnocení vzorku.

VIII. Jiné možnosti získání a skladování vlastních kmenových buněk (alternativní možnosti)

Tkání pečeňku není jediným zdrojem mezenchymálních kmenových buněk. Mezenchymální kmenové buňky se získávají punkcí kostní dřeně, nejčastěji z lopatky kyčelní kosti, nebo odběrem tukové tkáně. Ta se ve většině případů odebírá liposukcí. Každý z těchto zdrojů má svůj přínos i svá rizika. To vše však prochází vývojem, který se nedá do budoucna odhadnout.

IX. Závěrečná ustanovení, poučení a doporučení

A. Doporučení rodičům / zákonnému zástupcům

Zákonnému zástupcům se doporučuje, aby vždy při podezření na závažné onemocnění jejich dítěte informovali lékaře o tom, že mají uskladněnou tkáň pupečníku jejich dítěte. Ošetřující lékař pak bude moci na základě aktuálních vědeckých poznatků nejlépe posoudit, zdali je uskladněná tkáň v konkrétní situaci v nemoci jejich dítěte využitelná k léčbě nemoci či nikoliv. V případě dotazu může ošetřující lékař kontaktovat tkáňové zařízení CORD BLOOD CENTER CZ, s.r.o., které poskytne lékaři veškeré údaje vývoje a využití tkáně pupečníku.

B. Prohlášení budoucích zákonného zástupců

Tímto Informovaným souhlasem prohlašuje budoucí matka i budoucí zákonné zástupci, že si celý Informovaný souhlas **řádně přečetli, že jsou jim veškeré informace poskytnuté při ústním poučení a následně též všechny informace uvedené v tomto Informovaném souhlasu jasné, určité a srozumitelné, že tento Informovaný souhlas podepisují na základě svého svobodného a vážného rozhodnutí, prostěho jakéhokoli nátlaku**. Zároveň prohlašují, že měli možnost vše řádně a v dostatečné poskytnutém čase promyslet a že měli možnost klást otázky lékaři, nebo pracovníkům rodinné banky pupečníkové krve. Dále prohlašují, že jim byly všechny dotazy srozumitelně zodpovězeny, které v průběhu ústního poučení či při čtení tohoto Informovaného souhlasu vznesly. Budoucí zákonné zástupci doposud nenarozeného dítěte prohlašují, že jsou plně způsobilí k právnímu ukončení, že jsou ohledně všech skutečnosti týkajících se opatřování (odběru) tkáně pupečníku, jejího dalšího zpracování, skladování a distribuci jednomyslně, a že jednají v této souvislosti ve vztějemně shodě a v nejlepším zájmu doposud nenarozeného dítěte, které se má narodit z budoucí matky. Prohlašují, že veškeré informace, které poskytly v tomto Informovaném souhlasu, jsou pravdivé a uplné a že jim nejsou známé žádné důvody, pro které by nemohli tento Informovaný souhlas udělit.

Tímto Informovaným souhlasem dávají budoucí zákonné zástupci zcela svobodně, prosti omylu či nátlaku, **souhlas s opatřováním (odběrem) tkáně pupečníku, jejím dalším zpracováním, skladováním a případnou distribucí tkáně**. Prohlašují, že je jim známá skutečnost, že k uskladňování tkáně pupečníku je zapotřebí uzavřít Smlouvu a řádně plnit závazky z této Smlouvy plynoucí. Tento Informovaný souhlas lze též podepsat na základě plné moci, kterou shodně udělí budoucí zákonné zástupci. Na takovéto plné moci musí být podpis budoucích zákonného zástupců řádně ověřen. Plná moc je pak přílohou tohoto Informovaného souhlasu.

Tento Informovaný souhlas je vyhotoven ve dvou stejnopisech. Jedno vyhotovení si ponechá společnost CORD BLOOD CENTER CZ, s.r.o. a druhé odevzdá kterýkoli z budoucích zákonného zástupců před, či nejdříve v době porodu dítěte, pracovníkům zdravotnického zařízení, které provede odběr tkáně pupečníku a zajistí její odeslání do zpracovatelské laboratoře tkáňového zařízení.

X. Podpisy

Za CBC CZ informace poskytl a informovaný souhlas získal:

Lékař, případně jiný zdravotnický pracovník, kteří poskytli informace k odběru pupečníkové krve (jméno, přímení, titul):

V _____, dne _____

Podpis budoucí matky:

Podpis budoucí matky

Podpis budoucích zákonného zástupců:

Podpis budoucí matky

Podpis budoucího otce

**Kontrola kvality odběrů pupečníkové / pupečníkové a placentární krve,
tkáně pupečníku**

Název odběrového zařízení:

Datum provedení kontroly:

Kontrolované odběry PK nebo TP (jméno a příjmení rodičky, datum porodu):

Odběrová souprava CBC CZ

v pořádku s odchylkou.....

Uložení v určené chladničce od odběru do transportu

v pořádku s odchylkou.....

Postup odeslání do tkáňového zařízení CBC CZ

v pořádku s odchylkou.....

Odběr proveden proškolenými pracovníky

v pořádku s odchylkou.....

Informovaný souhlas

v pořádku s odchylkou.....

Průvodní list

v pořádku s odchylkou.....

Evidenční list odběrové sady a transportního boxu

v pořádku s odchylkou.....

Odběr PK, TP proběhl standardně, v souladu s platnými předpisy
 v pořádku s odchylkou.....

Informace o teplotě uložení odebrané PK, TP
 v pořádku s odchylkou.....

Vyskytla se **neshoda s předepsanými postupy**
 ne ano.....

Vyskytla se **závažná nežádoucí událost**
 ne ano.....

Vyskytla se **závažná nežádoucí reakce**
 ne ano.....

Stanoveno **nápravné opatření**
 ne ano.....

Odpovědná osoba odběrového zařízení:

Dne:

QCD-22-05

razítka porodnice:

Evidenční list odběrové sady a transportního boxu pro odběr

CLASSIC

Číslo odběrové sady: C0040 / 16

Expirace odběrové sady: 8 / 16

PŘÍJEM ODBĚROVÉ SADY (vypíši pracovník porodnice)

Datum přijetí: _____

Sada kompletní: _____

Sadu přijal a překontroloval: _____

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu přijal a překontroloval

podpis pracovníka porodnice

OBSAH KRITICKÉHO MATERIÁLU SADY (překontroluje pracovník porodnice a správnost potvrď proškrnutím)

1x odběrový vák: JMS / 140210004

1x aqua ad injectabilia 2x 10ml: B.BRAUN / 15263011

1x dataloger č.: _____

VYDÁNÍ SADY PRO ODBĚR (vypíši pracovník porodnice)

Datum vydání: _____

Příjmení a jméno matky: _____

Sadu pro odběr vydal: _____

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu vydal pro odběr

podpis pracovníka porodnice

ODESLÁNÍ SADY DO CBC CZ (vypíši pracovník porodnice)

Datum a čas odeslání: _____

Sadu k odeslání vydal: _____

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu odesál do CBC CZ

podpis pracovníka porodnice

Sadu k transportu převzal: _____

jméno a příjmení a mSO ID kartu pracovníka CBC CZ

podpis pracovníka CBC CZ

TENTO EVIDENČNÍ LIST ZALOŽTE SPOLEČNĚ S INFORMOVANÝM SOUHLASEM A KOPIÍ PRŮVODNÍHO LISTU DO VAŠÍ DOKUMENTACE
ODBĚRŮ PUPEČNIKOVÉ KRVE PRO CBC CZ A ARCHIVUJTE 30 LET NA VAŠEM GYNEKOLOGICKO-PORODNICKÉM ODDĚLENÍ

VYR-39-03

SEC CZ000913CBC0000005635

razitko porodnice

Evidenční list odběrové sady a transportního boxu pro odběr

PREMIUM + TKÁŇ PUPEČNÍKU

Číslo odběrové sady: PT0028 / 19

Expirace odběrové sady: 6 / 20

PŘÍJEM ODBĚROVÉ SADY (vyplňí pracovník porodnice)

Datum přijetí:

Sada kompletní:

Sadu přijal a překontroloval:

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu přijal a překontroloval

podpis pracovníka porodnice

OBSAH KRITICKÉHO MATERIÁLU SADY (překontroluje pracovník porodnice a správnost potvrdí proškrtnutím)

2x odběrový vak: JMS / 171027002	☐
1x aqua ad injectabilis 2x 10ml: BBRAUN / 18261013	☐
3x injekční stříkačka: CHIRANA / 18197/1182	☐
5x injekční jehla: CHIRANA / 180608	☐
1x odběrová nádoba: MEDFOR / 138952	☐
2x fyziologický roztok: BBRAUN / 191368131	☒
2x svorka na pupečník: SARSTEDT/ 8054211	☐
1x dataloger č.:	☐

VYDÁNÍ SADY PRO ODBĚR (vyplňí pracovník porodnice)

Datum vydání:

Příjmení a jméno matky:

Sadu pro odběr vydal:

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu vydal pro odběr

podpis pracovníka porodnice

ODESLÁNÍ SADY DO CBC CZ (vyplňí pracovník porodnice)

Datum a čas odeslání:

Sadu k odeslání vydal:

jméno a příjmení pracovníka porodnice, který sadu odesílal do CBC CZ

podpis pracovníka porodnice

Sadu k transportu převzal:

jméno a příjmení a číslo ID karty pracovníka CBC CZ

podpis pracovníka CBC CZ

TENTO EVIDENČNÍ LIST ZALOŽTE SPOLEČNĚ S INFORMOVANÝM SOUHLASEM A KOPIÍ PRŮVODNÍHO LISTU DO VAŠÍ DOKUMENTACE
ODBĚRU PUPEČNIKOVÉ KRVE PRO CBC CZ A ARCHIVUJTE 30 LET NA VAŠEM GYNEKOLOGICKO-PORODNICKÉM ODDĚLENÍ

VYR 53-03

Příloha 2 – Set pro odběr pupečníkové krve

Zdroj: Vlastní

Příloha 3 - Ceník odběru pupečníkové krve

CORD BLOOD CENTER		
Název balíčku	Postup	Cena
CLASSIC	Odběr z pupečníkové šňůry standardním postupem	19,900 Kč
CLASSIC+TKÁŇ	Odběr z pupečníkové šňůry standardním postupem+odběr tkáně pupečníku	29,900 Kč
PREMIUM	Odběr z pupečníkové šňůry standardním postupem+odběr zbývající krve z povrchových žil po porodu placenty	29,900 Kč
PREMIUM+TKÁŇ	Odběr z pupečníkové šňůry standardním postupem+odběr zbývající krve z povrchových žil po porodu placenty+odběr tkáně pupečníku	39,900 Kč

Zdroj: Coord blood center, ©2019 [online]. [cit. 2019-12-9]. Dostupné z:
<https://cordbloodcenter.cz/odber-a-uskladneni/5-jednoduchych-kroku-k-odberu/>.

Příloha 4 – Žádost o výzkumné šetření

ŽÁDOST O VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ

Vážená paní magistro,

jmenuji se Barbora Vaňková a jsem studentkou 3. ročníku bakalářského prezenčního studia, oboru Porodní asistentka na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Piši bakalářskou práci na téma Problematika odběru pupečníkové krve. K zjištění potřebných údajů pro zpracování výzkumu k bakalářské práci Vás žádám o možnost provedení výzkumného šetření na ošetřovací jednotce porodní sál.

Realizace šetření proběhne anonymně, formou polostrukturovaného rozhovoru s porodními asistentkami, pracující na oddělení porodních sálů.

Výzkum by byl realizován od

Předem děkuji za kladné vyřízení žádosti.

S pozdravem,

Barbora Vaňková

Razítko a podpis:

Zdroj: Vlastní

Příloha 5 – Otázky k rozhovoru s porodními asistentkami

Otázky k rozhovoru s porodní asistentkou pracující na porodním sále

- 1 Kolik Vám je let? Jaký je Váš rodinný stav?
- 2 Jaké máte nejvyšší dosažení vzdělání?
- 3 Kolik let pracujete na porodním sále? Kde jste pracovala před tím? Řekněte mi, prosím, kde najdete pomůcky k odběru PK? Popište mi, prosím, techniku a postup odběru PK.
- 4 Kam se na PS uschovává PK? Kdo si pro PK přijede? Kam PK odváží a kde se dále skladuje?
- 5 Co si myslíte o bankách PK? Byla jste někdy v bance PK, popřípadě, měla byste zájem o exkurzi do banky PK? Jaký by to pro Vás mělo přínos?
- 6 Jak často odebíráte pupečníkovou krev na PS?
- 7 Jaký je vztah porodnice s bankami PK? Zažila jste kontakt s pracovníky bank PK? Při jaké příležitosti jste se setkali? Jaký dojem jste měla ze setkání?
- 8 Jaké jste podstoupila školení, abyste mohla odebírat PK? Kde jste byla na školení a jak dlouho trvalo? Jaký pro Vás mělo školení přínos?
- 9 Jak a kdy edukujete klientky na porodním sále o možnosti odběru PK?
- 10 Jaké rodičky mají zájem o odběr PK? Jaké pro to mají důvody?
- 11 Jaký je Váš názor na problematiku odběru PK?
- 12 V případě, že byste měla zájem o odběr pupečníkové krve, jaký typ odběru byste si vybrala a proč? Jakou porodnici byste si vybrala a proč?

Zdroj: Vlastní

Příloha 6 – Otázky k rozhovoru s těhotnými ženami

Otázky k rozhovoru s těhotnou ženou

- 1 Kolik Vám je let? Jaké máte nejvyšší dosažené vzdělání? Jaký je Váš rodinný stav?
- 2 Kolikáté je to Vaše těhotenství a po kolikáté budete rodit?
- 3 Popište mi prosím, co je to pupečníková krev.
- 4 Jak si představujete odběr PK?
- 5 Co si myslíte, k čemu se PK využívá? Jaký máte názor na odběr PK?
- 6 Jaký máte názor na to, že odběr a skladování PK pro vlastní účely se hradí?
- 7 Máte představu, kolik může stát odběr a skladování PK pro své vlastní účely?
- 8 Setkala jste se s nějakým letákem, článkem nebo knihou, kde se píše o možnosti odběru pupečníkové krve? Pokud ano, tak kde?
- 9 Jak a kde Vás edukovala porodní asistentka o možnosti odběru pupečníkové krve?
- 10 Jaký máte názor na darování krve do banky PK?
- 11 Darovala jste pupečníkovou krev do banky PK? Pokud ano, tak v jakém roce, v jaké porodnici a proč? Pokud ne, tak proč?
- 12 Nechala jste si odebrat pupečníkovou krev pro své vlastní účely? Pokud ano, tak v jakém roce, v jaké porodnici a proč? Pokud ne, tak proč?
- 13 Pokud chcete při porodu odebrat PK, jakou porodnici k tomu zvolíte a proč? Zvolíte darování PK nebo odběr pro vlastní účely? A proč?
- 14 Jaká by podle Vás měla být porodní asistentka, která bude odběr provádět? Je pro Vás důležité mít u porodu stejnou porodní asistentku, která Vás přivedla k rozhodnutí o odběru? Pokud by se u Vašeho porodu prováděl odběr pupečníkové krve, chtěla byste mít u porodu doprovod? A proč?

Zdroj: Vlastní